

Hof van beroep Gent 17 december 2018

Arrestnummer

C/1483/2018

Repertorium nummer

2018/3597

Datum van uitspraak

17 december 2018

Notitienummer griffie

2017/NT/1225 M.M.A.M.N. e.a.

+ 2018/NT/453 L.O.

Notitienummer parket-generaal

2016/PG6/2542

2017/VJ11/1225 +

2018/VJ11/453

O.S./

VERBEURDVERKLARING

HOGER BEROEP K.M.A. vervallen + afstand hoger beroep door OM

VRIJSPRAAK B.N.

TOEPASSING art. 65 Md 2 Sw N.N.+ bijk. straf

Aangeboden op

Niet te registreren

2016/PG6/2542 - 2017/VJ11/1225 + 2018/VJ11/453

Not.nr. DE.55.F1.509703/16

2017/VJ11/1225

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en de burgerlijke partij

FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL, VOORHEEN HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING,

instelling van openbaar nut, opgericht bij Wet van 15 februari 1993, en zoals omgevormd door de Wet van 17 augustus 2013, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 BRUSSEL, (...);

tegen

1. M.M.A.M.N.

geboren op (...) te (...) (Egypte),

(geïdentificeerd op basis van Egyptisch paspoort en Italiaanse identiteitskaart en -verblijfsvergunning), **met gekende aliases**

M.N., geboren op (...) te (...) (Egypte),

A.A., geboren op (...) te Syrië,

H.A.H., geboren op (...) te Egypte,

(gedactyloscopeerd onder registratie (...) en gevat in de Algemene Nationale Gegevensbank onder technische sleutel (...)), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,

aangehouden en thans verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

2. K.M.A.

geboren op (...) te (...) (Egypte) (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases

K.M.A. geboren op (...) te Syrië,

K.A. geboren op (...) te Syrië,

A.K. geboren op (...),

K.A. geboren op (...) te Syrië,

3. ES. H. M. °(...) (...) (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases (...),

4. S. M. A. °(...) (...), van Syrische nationaliteit (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases (...),

5. A. A. H. °(...) (...), van Egyptische nationaliteit (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases (...),

6. **S. M.** °(...) (...) , van Egyptische nationaliteit (*geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes*), met gekende aliases (...),

7. **A. A. M.** °(...) (...) (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases (...),

8. **A. M. M** °(...) (...) (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases (...),

9. **ES. A.** °(...) (...) (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases (...),

10. **A. H.** °(...) (...) (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliases (...),

11. B.N.

geboren op (...)te (...), Syrië, Belg van Syrische afkomst,

(geïdentificeerd op basis van een Belgische identiteitskaart), **met gekende aliases**

B.S. geboren op (...),

B.S., geboren op (...),

B.N., geboren in (...),

(gedactyloscopeerd onder registratie (...) en gevat in de Algemene Nationale Gegevensbank onder technische sleutel (...)), wonende te (...), **vrij onder voorwaarden**;

12. ... (thans niet inzake)

13. B.O.

geboren op (...) te (...), Libanon, Palestijnse nationaliteit,

(geïdentificeerd op basis van een Belgische verblijfskaart voor niet-Belgen), met gekende aliases

O.B., geboren op (...),

U.S. geboren op (...),

(gedactyloscopeerd onder registratie (...)en gevat in de Algemene Nationale Gegevensbank onder technische sleutel (...)), wonende te (...), **vrij onder voorwaarden**;

thans aangehouden om andere redenen en opgesloten in de gevangenis te Dendermonde;

14. N.N.

geboren op (...) te (...) (Syrië),

van Syrische nationaliteit,

(geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes),

ter zitting zich geïdentificeerd als A.H., geboren op (...)te (...) (Egypte), met Egyptische nationaliteit, met gekende aliassen

N.N., geboren op (...) te (...) (Syrië),

M. A., geboren op (...) te (...) (Syrië)

M. A., geboren op (...) te (...) (Syrië)

15. EM. S. M. Y. °(...) (...), van Egyptische nationaliteit (geïdentificeerd op basis van een Egyptisch paspoort), met gekende alias **EM. S. M. Y.** °(...)

16. B. S. °(...) (...), Belg van Marokkaanse afkomst (*geïdentificeerd op basis van een Belgische identiteitskaart*), met gekende alias **B. S.** °(...)

17. ... (thans niet inzake)

18. E. A. M. °(...) (...) (*geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes*), met gekende aliassen (...),

19. I. S. A. M. °(...) (...), van Egyptische nationaliteit, (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), met gekende aliassen (...),

(...)

(gedactyloscopeerd onder registratie (...) en gevat in de Algemene Nationale Gegevensbank onder technische sleutel (...)), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, **aangehouden en thans verblijvende in de gevangenis te Brugge;**

20. M.A.

geboren op (...) te (...) (Syrië) (geïdentificeerd op basis van zijn eigen gezegdes), ter zitting verklaard de Egyptische nationaliteit te hebben, **met gekende aliassen**

M.A., geboren op (...) te Syrië,

A.E.M., geboren op (...),

M.A.E. geboren op (...) te Syrië,

A. M., geboren op (...) te Syrië,

E.S.A.M., geboren op (...) te Syrië,

E.S.A.M., geboren op (...) te Syrië,

E.S.A.M., geboren op (...) te Syrië,

A.M., geboren op (...) te Syrië,

M.A., geboren op (...) te Syrië,

N.H., geboren op (...) te Egypte,

gedactyloscopeerd onder registratie (...) en gevat in de Algemene Nationale Gegevensbank onder technische sleutel (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, **aangehouden en thans verblijvende in de gevangenis te Gent;**

21./23.... (thans niet inzake)

24. L.O.,

geboren op (...) te (...) (Marokko),

van Marokkaanse nationaliteit,

wonende te (...);

(geïdentificeerd op basis van een Belgische verblijfskaart voor niet-Belgen) **met gekende aliaten**

L.O., geboren op (...) Marokko,

L.H. geboren (...) Marokko,

L.H., geboren op (...),

L.H., geboren op (...),

L.O., geboren op (...),

(gedactyloscopeerd onder registratie (...)) en gevat in de Algemene Nationale Gegevensbank onder technische sleutel (...), wonende te (...);

thans aangehouden en verblijvende in de gevangenis te Dendermonde;

- beklaagden -

25. ... (thans niet inzake)

TENLASTELEGGING

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende, de elfde, (de twaalfde), de dertiende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende, (de zeventiende), de achttiende, de negentiende, de twintigste, (de eenentwintigste, de tweeëntwintigste, de drieëntwintigste), de vierentwintigste (en de vijfentwintigste)

Als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het strafwetboek, om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

Bij inbreuk op artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde ertoe te hebben bijgedragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de verzwarende omstandigheid dat bij inbreuk op artikel 77quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

1. het misdrijf gepleegd werd ten opzichte van minderjarigen (art.77 quater, 1° wet van 15 december 1980).
2. het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (art.77 quater, 2° wet van 15 december 1980).
3. het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog (art.77 quater, 3° wet van 15 december 1980).
4. het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht (art.77 quater, 4° wet van 15 december 1980).
5. van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (art. 77 quater, 6° van de wet van 15 december 1980).
6. het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet (art. 77 quater, 7° van de wet van 15 december 1980).

Te Wetteren, te Drongen en met samenhang te Groot-Bijgaarden, te Heverlee en elders in het Rijk

meermaals, op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode van 30/06/16 tot 18/10/16:

- En minstens meermaals in de periode van 19/07/16 tot 10/10/16 wat betreft de **eerste**.
- En minstens meermaals in de periode van 19/7/16 tot 10/10/16 wat betreft de **tweede**.
- En minstens meermaals in de periode van 19/07/16 tot 10/10/16 wat betreft de **derde**.
- En minstens meermaals in de periode van 11/07/16 tot 10/10/16 wat betreft de **vierde**.
- En minstens meermaals in de periode van 12/07/16 tot 10/10/16 wat betreft de **vijfde**.
- En minstens meermaals in de periode van 23/06/16 tot 11/10/16 wat betreft de **zesde**
- En minstens meermaals in de periode van 11/07/16 tot 11/10/16 wat betreft de **zevende**
- En minstens meermaals in de periode van 6/07/16 tot 11/10/16 wat betreft de **achtste**
- En minstens meermaals in de periode van 24/08/16 tot 11/10/16 wat betreft de **negende**
- En minstens meermaals in de periode van 8/08/16 tot 11/10/16 wat betreft de **tiende**
- En minstens meermaals in de periode van 4/10/16 tot 11/10/16 wat betreft de **elfde**
- (En minstens meermaals in de periode van 19/07/16 tot 11/10/16 Wat betreft de twaalfde)
- En minstens meermaals in de periode van 13/09/16 tot 11/10/16 wat betreft de **dertiende**.
- En minstens meermaals in de periode van 25/08/16 tot 11/10/16 wat betreft de **veertiende**.
- En minstens meermaals in de periode van 30/06/16 tot 11/10/16 wat betreft de **vijftiende**.
- En minstens meermaals in de periode van 05/09/16 tot 11/10/16 wat betreft de **zestiende**.
- (En minstens meermaals in de periode van 29/08/16 tot 17/10/16 wat betreft de zeventiende.)
- En minstens meermaals in de periode van 30/06/16 tot 18/10/16 wat betreft de **achttiende**.
- En minstens meermaals in de periode van 14/09/16 tot 18/10/16 wat betreft de **negentiende**.
- En minstens meermaals in de periode van 18/09/16 tot 13/10/16 wat betreft de **twintigste**.
- (En minstens meermaals in de periode van 19/09/16 tot 13/10/16 wat betreft de eenentwintigste.)
- (En minstens meermaals in de periode van 02/08/16 tot 13/10/16 wat betreft de tweeëntwintigste.)
- (En minstens meermaals in de periode van 2/08/16 tot 18/10/16 wat betreft de drieëntwintigste.)
- En minstens meermaals in de periode van 12/09/16 tot 23/09/16 wat betreft de **vierentwintigste**.
- (En minstens meermaals in de periode van 18/09/16 tot 18/10/16 wat betreft de vijfentwintigste.)

ten nadele van minstens de volgende 495 geïdentificeerde slachtoffers:

402 Meerderjarigen:(...)

93 Minderjarigen: (...)

Met de omstandigheid dat de **dertiende** inverdenkinggestelde **in staat van wettelijke herhaling** verkeert, aangezien het nieuwe misdrijf gepleegd werd nadat hij veroordeeld werd op 19/04/2016 bij vonnis van de Correctionele Rechtbank te Nijvel tot een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar met uitstel 5 jaren en een geldboete van 1.000 euro wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en lidmaatschap van een criminele organisatie, vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, voordat vijf jaren zijn verlopen sinds de datum waarop hij zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is;

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende, de elfde, (de twaalfde), de dertiende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende, (de zeventiende), de achttiende, de negentiende, de twintigste, (de eenentwintigste, de tweeëntwintigste, de drieëntwintigste), de vierentwintigste (en de vijfentwintigste) tevens te dagvaarden teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 594.000 EUR (vermenigvuldiging van de 495 geïdentificeerde slachtoffers met de minimumprijs van 1.200 EUR), zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

1.

1.1.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling **Dendermonde**, D vakantiekamer, rechtdoende in strafzaken d.d. 3 november 17, op tegenspraak geweest, ten aanzien van de eerste tot met de elfde beklaagde, de dertiende tot en met de zestiende beklaagde, de achttiende en de negentiende beklaagde en bij verstek ten aanzien van de twintigste en de vierentwintigste beklaagde, werd onder meer als volgt beslist:

(....)

1.4.

1.4.1.

Tegen voormeld vonnis van 3 november 2017 (zaak onder referte I) werd hoger beroep ingesteld op:

3 november 2017 door de negentiende beklaagde I.S.A. ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

4 november 2017 door de zesde beklaagde S.M., ter griffie van de gevangenis tegen alle beschikkingen;

4 november 2017 door de vijfde beklaagde A.A., ter griffie van de gevangenis tegen alle beschikkingen;

3 november 2017 door de eerste beklaagde M.M.A.M.N ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

3 november 2017 door de achttiende beklaagde E.A., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen en op 17 november 2017 door de advocaat van de achttiende 'beklaagde E.A., ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, tegen alle beschikkingen ten laste van E.A.;

6 november 2017 door de vijftiende beklaagde E.M.S., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

6 november 2017 door de veertiende beklaagde N.N., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

9 november 2017 door de tiende beklaagde A.H., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

9 november 2017 door de negende beklaagde E.S.A., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

9 november 2017 door de achtste beklaagde A.M.M., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

9 november 2017 door de zevende beklaagde A.A.M., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

12 november 2017 door de vierde beklaagde S.M.A., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

13 november 2017 door de tweede beklaagde K.M.A., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

15 november 2017 door de derde beklaagde E.S.H.M., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

23 november 2017 door de advocaat van de elfde beklaagde B.N., ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, tegen alle beschikkingen ten laste van B.N.;

29 november 2017 door het openbaar ministerie tegen al de hogergenoemde beklaagden die hoger beroep instelden, namelijk de eerste beklaagde M.M., de tweede beklaagde K.M.A., de derde beklaagde E.S.H.M., de vierde beklaagde S.M.A., de vijfde beklaagde A.A., de zesde beklaagde S.M., de zevende beklaagde A.A.M. de achtste, beklaagde A.M.M., de negende beklaagde E.S.A., de tiende beklaagde A.H., de elfde beklaagde B.N., de veertiende beklaagde N.N., de vijftiende beklaagde E.M.S., de achttiende beklaagde E.A. en de negentiende beklaagde I.S.A.;

4 december 2017 door de advocaat van de dertiende beklaagde B.O., ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, enkel tegen de beschikkingen op strafgebied ten laste van B.O.;

4 december 2017 door de advocaat van de zestiende beklaagde B.S., ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, tegen alle beschikkingen ten laste van B.S.;

6 december 2017 door het openbaar ministerie tegen de dertiende beklaagde B.O. en de zestiende beklaagde B.S.;

7 januari 2018 door de twintigste beklaagde M.A., ter griffie van de gevangenis, tegen alle beschikkingen;

10 januari 2018 door het openbaar ministerie tegen de twintigste beklaagde M.A.

1.4.2

Tegen voormeld verzetvonnissen van 19 maart 2018 (zaak onder referte II) werd hoger beroep ingesteld op:

9 april 2018 door de advocaat van de vierentwintigste beklagde L.O., ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, tegen alle beschikkingen ten laste van L.O.;

13 april 2018 door het openbaar ministeries tegen de beklagde L.O.

1.5

1.5.1 De zaak onder referte

1.5.1.1

In de zaak onder referte I werd door de eerste beklagde M.M.A.M.N., de derde beklagde E.S.H.M., de vierde beklagde S.M.A., de vijfde beklagde A.A., de zesde beklagde S.M., de zevende beklagde A.A.M., de achtste beklagde A.M.M. de negende beklagde E.S.A., de tiende beklagde A.H., de elfde beklagde B.N., de dertiende beklagde B.O., de veertiende beklagde N.N., de vijftiende beklagde E.M.S., de zestiende beklagde B.S., de achttiende beklagde E.A., de negentiende beklagde I.S.A. en de twintigste beklagde M.A. een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

Door het openbaar ministerie werd met betrekking tot de eerste beklagde M.M.A.M.N., de tweede beklagde K.M.A., de vierde beklagde S.M.A., de vijfde beklagde A.A., de zesde beklagde S.M., de zevende beklagde A.A.M., de achtste beklagde A.M.M., de negende beklagde E.S.A., de tiende beklagde A.H., de elfde beklagde B.N., de veertiende beklagde N.N., de vijftiende beklagde E.M.S., de achttiende beklagde E.A. en de negentiende beklagde I.S.A. een (gezamenlijk) verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

Door het openbaar ministerie werd ook met betrekking tot de derde beklagde E.S.H.M. een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde. Door het openbaar ministerie werd ook met betrekking tot de dertiende beklagde B.O. en de zestiende beklagde B.S. een (gezamenlijk) verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

Door het openbaar ministerie werd ook met betrekking tot de twintigste beklagde M.A. een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

1.5.1.2.

De tweede beklagde K.M.A. heeft geen verzoekschrift zoals bedoeld in artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend ter griffie.

1.5.2 De zaak onder refert II

In de zaak onder referte II werd door de advocaat van de vierentwintigste beklaagde L.O. een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend op de griffie van de rechtbank in eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

Door het openbaar ministerie werd met betrekking de vierentwintigste beklaagde L.O. ook een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering (grievensformulier hoger beroep) ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

1.6

Op de zitting van 17 september 2018 vroegen de beklaagden E.S.H.M. (de derde), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), E.M.S. (de vijftiende), E.A. (de achttiende) en I.S.A. (de negentiende) (bij monde van hun respectieve advocaten) overeenkomstig artikel 152, lid 1 Sv. om conclusietermijnen en een rechtsdag te bepalen. Het openbaar ministerie verklaarde geen conclusies te zullen nemen. De burgerlijke partij verklaarde dat zij geen conclusietermijnen vroeg.

Het hof legde de termijnen vast waarop de beklaagden hun conclusies ter griffie dienden neer te leggen, namelijk uiterlijk op 22 oktober 2018 en bepaalde de rechtsdag op 12 november 2018 (ganse dag).

De beklaagde A.H. (de tiende) en de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) legden tijdig een conclusie neer.

De andere beklaagden legden geen conclusie neer.

De burgerlijke partij legde op de zitting van 12 november 2018 van het hof een conclusie gedateerd 10 september 2018 neer en liet opmerken dat die conclusie reeds op 12 september 2018 werd overgemaakt aan de griffie van het hof via e-deposit en legt terzake een document neer.

De beklaagden E.M.S. (de vijftiende) en M.A. (de twintigste) verzetten zich tegen het neerleggen van die conclusie. De overige partijen verzetten zich niet tegen de neerlegging van die conclusie.

De beklaagde E.M.S. (de vijftiende) verklaarde bij monde van zijn advocaat dat die conclusie hem niet ter kennis werd gesteld. De beklaagde M.A. (de twintigste) verklaarde bij monde van zijn advocaat niet meer te weten of die conclusie hem ter kennis werd gesteld.

Er blijkt dat de conclusie gedateerd 10 september 2018 voor de burgerlijke partij inderdaad op 12 september 2018 via e-deposit aan de griffie werd overgemaakt.

Dat gebeurde aldus vóór de zitting van 17 september 2018 waarop conclusietermijnen aan de beklaagden werden toegekend overeenkomstig artikel 152, lid 1 Sv. De burgerlijke partij had dus reeds een conclusie genomen en overgemaakt aan de griffie en vroeg kennelijk daarom geen conclusietermijn. Dit staat er niet aan in de weg dat zij die conclusie op de terechtzitting van het hof neerlegt. De raadsman van de burgerlijke partij gaf te kennen dat zij die conclusie aan al de partijen overmaakte.

Er is in die omstandigheden geen reden om de conclusie van de burgerlijke partij op het verzoek van de beklaagden E.M.S. (de vijftiende) en M.A. (de twintigste) uit de debatten en het beraad te weren.

De burgerlijke partij heeft ter zitting van het hof haar middelen overigens ook mondeling aangevoerd.

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak werd niet in het gedrang gebracht.

1.7

Het hof hoorde in openbare terechtzitting van 19 november 2018 in het Nederlands, ter uitzondering van de aanwezige beklaagden die zich hebben uitgedrukt in het Arabisch en ter terechtzitting werden bijgestaan door de door het hof aangestelde tolken mevrouw R.E. en de heer M.A.,

de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migrantenstromen, de bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel, voorheen het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, in haar eis vertegenwoordigd door meester J.P., in de plaats van meester L.A., beiden advocaat met kantoor te (...);

het openbaar ministerie in zijn vordering uitgebracht door eerste advocaat-generaal F.D.;

de beklaagde M.M.A.M.N. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester N.L., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde K.M.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester N.L., advocaat met kantoor te (...), in de plaats van meester E.S., advocaat met kantoor te (...), in de plaats van meester L.P., later bijgestaan door meester L.P., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde ME.S.H. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester D.D.W., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde S.M.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester P.D., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde A.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester A.V., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde S.M. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester D.F., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde A.A.M. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester D.F., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde A.M.M. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester E.S., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde E.S.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester G.R., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde A.H. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester J.B., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde B.N. in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf;

de beklaagde B.O. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester E.C., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde N.N. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester N.L., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde E.M.S. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester P.H., advocaat met kantoor te (...), in eigen naam en in de plaats van meester W.G., advocaat met kantoor (...);

de beklaagde B.S. in zijn middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester E.S., in de plaats meester K.V.S., beiden advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde E.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester M.E. en meester J.P., beiden advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde I.S.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester M.E. en meester J.P., beiden advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde M.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester J.V.D.B., advocaat met kantoor te (...);

de beklaagde L.O. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester E.S., advocaat met kantoor te (...), in de plaats van meester T.S., advocaat met kantoor te (...).

1.8

1.8.1 De zaak onder referte I

1.8.1.1

De beklaagde S.M.A. (de vierde) verklaarde op 1 december 2017 aan de afgevaardigde van de gevangenisdirecteur te (...) afstand te doen van zijn hoger beroep ingesteld op 12 november 2017 tegen het vonnis van 3 november 2017. Ter zitting van het hof verklaarde de beklaagde S.M.A. evenwel dat de afstand van het ingesteld hoger beroep werd ingetrokken.

Het hof, dat nog geen akte verleende van de afstand van het ingestelde beroep, verleent aan de beklaagde thans akte van zijn verklaring van intrekking van de afstand van hoger beroep.

1.8.1.2

De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 3 november 2017 werden tijdig gedaan.

1.8.1.3

Ook de verzoekschriften als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulieren hoger beroep) van de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.N. (de elfde), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de

achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) en van het openbaar ministerie werden tijdig neergelegd.

Volgens de respectieve verzoekschriften als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulieren hoger beroep) zijn de grieven van de beklaagde:

M.M.A.M.N. (de eerste) gericht tegen de beschikkingen:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring, doch enkel wat betreft de verzwarende omstandigheden onder 3. dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog (artikel 77 quater, 3° wet van 15 december 1980) en onder 4. dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht (artikel 77 quater, 4° wet van 15 december 1980) en wat betreft de incriminatieperiode (in te perken van 3 augustus 2016 tot 10 oktober 2016) (aankruising rubriek 1.1);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel (aankruising rubriek 1.6);

de verbeurdverklaring (teruggave auto (...)) (aankruising rubriek 1.7);

E.S.H.M. (de derde) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de ontvankelijkheid (aankruising rubriek 2.1)

het causaal verband (aankruising rubriek 2.2)

de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

de interesten (aankruising rubriek 2.4)

S.M.A. (de vierde) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de ontvankelijkheid (aankruising rubriek 2.1) het causaal verband (aankruising rubriek 2.2) de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

de interesten (aankruising rubriek 2.4)

A.A. (de vijfde) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel (aankruising rubriek 1.6); schending EVRM (aankruising rubriek 1.10)

S.M. (de zesde) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

A.A.M. (de zevende), gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

A.M.M. (de achtste) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

E.S.A. (de negende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring, doch enkel wat betreft de verzwarende omstandigheden onder 3. dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van geweld en onder 4. dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht (aankruising rubriek 1.1);

de kwalificatie van het misdrijf, doch enkel wat betreft de verzwarende omstandigheden onder 3. dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van geweld en onder 4. dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht (aankruising rubriek 1.2);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

A.H. (de tiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft: de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1);

de voorschriften betreffende de rechtspleging (weten conclusies/weigeren getuigenverhoor) (aankruising rubriek 1.3);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

het causaal verband (aankruising rubriek 2.2)

de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

B.N. (de elfde) gericht tegen de beschikkingen op: 1. op strafgebied wat betreft: de beoordeling van de schuld; de straf, de strafmaat en/of een maatregel;

B.O. (de dertiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.11: de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

N.N. (de veertiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1);

de strafmaat (niet toepassen van artikel 65 lid 2 Sw. (opslorping) met het nog niet tussengekomen arrest van het hof van beroep te Brussel en te zware bestraffing) (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel (aankruising rubriek 1.6);

andere (het niet toepassen van artikel 65, lid 2 Sw.) (aankruising rubriek 1.12)

E.M.S. (de vijftiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1); de kwalificatie van het misdrijf (aankruising rubriek 1.2); de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de ontvankelijkheid (aankruising rubriek 2.1) het causaal verband (aankruising rubriek 2.2) de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

B.S. (de zestiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring wat betreft het aantal slachtoffers (aankruising rubriek 1.1);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel en probatie-uitstel (aankruising rubriek 1.6); &

E.A. (de achttiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1);

de kwalificatie van het misdrijf (aankruising rubriek 1.2);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

schending EVRM (aankruising rubriek 1.10)

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

I.S.A. (de negentiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft;

de schuldigverklaring (voor hem nadelige getuigenverklaringen afgenomen onder druk, geen mensen in koelwagens te hebben opgeladen, geen bewijzen dat hij gesmokkeld heeft, enkel getuigenverklaringen afgenomen onder externe druk, hij kent het merendeel van de beklaagden niet die samen met hem werden veroordeeld) (aankruising rubriek 1.1);

de kwalificatie van het misdrijf (geen verzwarende omstandigheden, enkel verzachtende omstandigheden, blanco strafblad en slechts 19 jaar op ogenblik van de feiten, geen feiten tegen minderjarigen en geen misbruik gemaakt van de kwetsbare toestand waarin personen verkeerden) (aankruising rubriek 1.2);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de ontvankelijkheid (aankruising rubriek 2.1)

het causaal verband (aankruising rubriek 2.2)

de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

de kwalificatie van het misdrijf (aankruising rubriek 1.2);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel/probatie-uitstel, gewone opschortingen probatie-opschorting (aankruising rubriek.6);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

schending EVRM (aankruising rubriek 1.10)

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3)

I.S.A. (de negentiende) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de schuldigverklaring (voor hem nadelige getuigenverklaringen afgenomen onder druk, geen mensen in koelwagens te hebben opgeladen, geen bewijzen dat hij gesmokkeld heeft, enkel getuigenverklaringen afgenomen onder externe druk, hij kent het merendeel van de beklaagden niet die samen met hem werden veroordeeld) (aankruising rubriek 1.1);

de kwalificatie van het misdrijf (geen verzwarende omstandigheden, enkel verzachtende omstandigheden, blanco strafblad en slechts 19 jaar op ogenblik van de feiten, geen feiten tegen minderjarigen en geen misbruik gemaakt van de kwetsbare toestand waarbij personen verkeerden) (aankruising rubriek 1.2);

de strafmaat (aankruising rubriek 1.4);

de verbeurdverklaring (aankruising rubriek 1.7);

2. op burgerlijk gebied wat betreft:

de ontvankelijkheid (aankruising rubriek 2 1)

Het causaal verband (aankruising rubriek 2 2)

schadebegroting (cijfers, (aankruising rubriek 2.3,

M.A. (de twintigste) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de beoordeling van de schuld;

de straf, de strafmaat en/of een maatregel;

de verbeurdverklaring

2. wat betreft de burgerlijke rechtsvordering.

Volgens het (gezamenlijk) verzoekschrift als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier hoger beroep) zijn de grieven van het openbaar ministerie met betrekking tot de eerste beklaagde M.M.A.M.N., de tweede beklaagde K.M.A., de vierde beklaagde S.M.A., de vijfde beklaagde A.A., de zesde beklaagde S.M., de zevende beklaagde A.A.M., de achtste beklaagde A.M.M., de negende beklaagde E.S.A., de tiende beklaagde A.H., de elfde beklaagde B.N., de veertiende beklaagde N.N., de vijftiende beklaagde E.M.S., de achttiende beklaagde E.A. en de negentiende beklaagde I.S.A. gericht tegen de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (aankruising rubriek 1.4) en gaat het om volgberoepen gelet op de door deze beklaagden aangetekende hoger beroepen (aankruising rubriek 1.12 andere).

Volgens het verzoekschrift als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier hoger beroep) zijn de grieven VIII het openbaar ministerie met betrekking tot de derde beklaagde E.S.H.M. gericht tegen de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (aankruising van rubriek 1.4) en gaat het om een volgberoep gelet op het door deze beklaagde aangetekende hoger beroep (aankruising rubriek 1.12 andere).

Volgens het (gezamenlijk) verzoekschrift als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier hoger beroep) zijn de grieven van het openbaar ministerie met betrekking tot de dertiende beklaagde B.O. en de zestiende B.S. gericht tegen de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (aankruising van rubriek 1.4) en gaat het om een volgeroep gelet op de door deze beklaagden ingestelde hoger beroepen (aankruising rubriek 1.12 andere).

Volgens het verzoekschrift als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier hoger beroep) van het openbaar ministerie met betrekking tot de twintigste beklaagde M.A. gaat het om een volgeroep gelet op het aangetekende hoger beroep en het neergelegde grievensformulier van deze beklaagde en tekent het ook hoger beroep aan wat betreft de uitgesproken straffen met betrekking tot deze beklaagde waarbij verder werd vermeld:

“Aangezien de opgelegde straf of maatregel lager ligt of gunstiger is dan de wettelijk bepaalde maximumstraf is het wenselijk een eventuele strengere bestraffing te laten beoordelen door de hogere rechter: mijn ambt vorderde immers een gevangenisstraf van 8 jaar terwijl de rechtbank een gevangenisstraf van 7 jaar oplegde”.

1.8.2 De zaak onder referte II

De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 19 maart 2018 werden tijdig gedaan.

Ook de verzoekschriften als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulieren hoger beroep) voor de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) en voor het openbaar ministerie werden tijdig neergelegd.

Volgens het verzoekschrift als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier hoger beroep) zijn de grieven van de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) gericht tegen de beschikkingen op:

1. op strafgebied wat betreft:

de procedure (confrontatie met E.S.H.M. en K.M.A. => recht om personen die een belastende verklaring afleggen te laten verhoren);

de beoordeling van de schuld (vrijspraak);

de straf, de strafmaat en/of een maatregel (straf te zwaar, geen staat van wettelijke herhaling, verbeurdverklaring van 1.634,23 EUR en geen onmiddellijke aanhouding);

de gerechtskosten.

Het hof laat hier voor zoveel als nodig opmerken dat het verzet van de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) tegen het verstekvonnis van 3 november 2017 enkel op strafgebied was en dat et aldus geen verzet op burgerlijk gebied werd gedaan.

Volgens het verzoekschrift als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier hoger beroep) neergelegd door het openbaar ministerie met betrekking tot de vierentwintigste beklaagde L.O. gaat het om een volgeroep en tekent het openbaar ministerie hoger beroep aan wat betreft de uitgesproken straffen (aankruising rubriek 1.10).

1.9

1.9.1

Op de zitting van 12 november 2018 verklaarde de beklaagde A.H. (de tiende) (bij monde van zijn advocaat) afstand te doen van zijn grieven met betrekking tot de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1.) en de voorschriften betreffende de rechtspleging (aankruising rubriek 1.3.). Het hof verleent akte van deze afstand. Door het openbaar ministerie werd evenwel een volgheroep ingesteld, wat inhoudt dat het openbaar ministerie zich ook de grieven van de beklaagde eigen maakte.

1.9.2

De beklaagden E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende) en A.M.M. (de achtste) hebben geen grieven ingebracht tegen de schuldigverklaring van de tenlastelegging zoals bewezen verklaard door de eerste rechter zodat het hof niet gevat is om te oordelen over de schuldigverklaring van deze beklaagden door de eerste rechter zodat hun schuld terzake vaststaat.

1.9.3

De beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) heeft een grief ingebracht tegen de schuldigverklaring doch enkel wat betreft de verzwarende omstandigheden onder 3. en 4. en de incriminatieperiode (in te perken van 3 augustus 2016 tot 10 oktober 2016). Het hof is aldus niet gevat om te oordelen over de schuldigverklaring door de eerste rechter van deze beklaagde met betrekking tot het basismisdrijf mensensmokkel met de verzwarende omstandigheden onder 1., 2., 5. en 6. in de periode van 3 augustus 2016 tot 10 oktober 2016.

De beklaagde E.S.A. (de negende) heeft een grief ingebracht tegen de schuldigverklaring doch enkel wat betreft de verzwarende omstandigheden onder 3. en 4. Het hof is aldus niet gevat om te oordelen over de schuldigverklaring door de eerste rechter van deze beklaagde met betrekking tot het basismisdrijf mensensmokkel met de verzwarende omstandigheden onder 1., 2., 5. en 6.

1.9.4

De beklaagde B.S. (de zestiende) heeft een grief ingebracht tegen de schuldigverklaring doch enkel wat betreft het aantal slachtoffers. Het hof is aldus enkel gevat om te oordelen over de schuldigverklaring door de eerste rechter van deze beklaagde aan de tenlastelegging met betrekking tot het aantal slachtoffers.

1.9.5.

De beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.A. (de negende), B.N. (de elfde), N.N. (de veertiende) en B.S. (de zestiende) hebben hoger beroep ingesteld tegen alle beschikkingen, hebben in hun repectieve verzoekschriften als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulieren hoger beroep) geen grieven vermeld op burgerlijk gebied met betrekking tot de burgerlijke rechtsvordering van de burgerlijke partij, maar hebben in hun repectieve grievenschriften wel grieven vermeld op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (weze het voor de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) beperkt tot de verzwarende omstandigheden onder 3. en 4 en het inperken van de

incriminatieperiode, voor de beklaagde E.S.A. (de negende) beperkt tot de verzwarende omstandigheden onder 3. en 4., en voor de beklaagde B.S. (de zestiende) beperkt tot het aantal slachtoffers) zodat het hof ten aanzien van deze beklaagden in de zaak onder referte I toch behoort om te oordelen op burgerlijk gebied.

De beklaagden A.A. (de vijfde) en A.M.M. (de achtste) hebben hoger beroep ingesteld tegen alle beschikkingen, maar hebben in hun respectieve verzoekschriften als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulieren hoger beroep) geen grieven vermeld op strafgebied wat betreft de schuldigverklaring en ook geen grieven vermeld op burgerlijk gebied met betrekking tot de burgerlijke rechtsvordering van de burgerlijke partij, zodat het hof ten aanzien van deze beklaagden in de zaak onder referte I niet gevat is om te oordelen op burgerlijk gebied en het bestreden vonnis ten aanzien van hen op dat vlak aldus definitief is.

De beklaagde B.O. (de dertiende) stelde enkel hoger beroep in op strafgebied en stelde aldus geen hoger beroep in op burgerlijk gebied zodat het hof ten aanzien van deze beklaagde in de zaak onder referte I niet gevat is om te oordelen op burgerlijk gebied en het bestreden vonnis op dat vlak aldus definitief is.

De beklaagde L.O. (de vierentwintigste) tekende tegen het verstekvonnis van 3 november 2017 enkel verzet aan op strafgebied, zodat het hof op het hoger beroep van deze beklaagde in de zaak onder referte II tegen het bestreden verzetvonnis van 19 maart 2018 niet te oordelen heeft op burgerlijk gebied.

Het hof heeft op burgerlijk gebied aldus enkel nog te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.N. (de elfde), N.N. (de veertiende) E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) in de zaak onder referte I.

1.10

1.10.1 De zaak onder referte

1.10.1.1

De hoger beroepen van de beklaagden I.S.A. (de negentiende) S.M. (de zesde), A.A. (de vijfde), M.M.A.M.N. (de eerste) E.A. (de achttiende); E.M.S. (de vijftiende), E.S.A. (de negende), A.M.M. (de achtste), A.A.M. (de zevende), S.M.A. (de vierde), E.S.H.M. (de derde), B.N. (de elfde), B.O. (de dertiende), B.S. (de zestiende), M.A. (de twintigste) en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk.

Het hoger beroep van de beklaagde A.H. (de tiende) is ook ontvankelijk doch beperkt zich, - nadat deze beklaagde ter zitting van het hof van 12 november 2018 (bij monde van zijn advocaat) verklaarde afstand te doen van zijn grieven wat betreft de schuldigverklaring en de voorschriften betreffende de rechtspleging thans tot de beschikkingen op strafgebied wat betreft de strafmaat (aankruising rubriek 1.4) en het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel, probatie-uitstel, gewone opschorting en probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6) en tot de beschikkingen op burgerlijk gebied wat betreft het causaal verband (aankruising rubriek 2.2) en de schadebegroting (cijfers) (aankruising rubriek 2.3).

1.10.1.2

Overeenkomstig artikel 204 Sv. dient het verzoekschrift op straffe van verval van het hoger beroep nauwkeurig de grieven te bepalen die tegen het vonnis worden ingebracht, terwijl dit verzoekschrift, eveneens op straffe van verval van het hoger beroep, ter griffie moet worden ingediend binnen de termijnen die in artikel 203 Sv. worden voorgeschreven voor het aantekenen van hoger beroep.

Voor het aantekenen van (principaal) hoger beroep in strafzaken moet aldus tijdig een verklaring van hoger beroep worden afgelegd overeenkomstig art. 203 Sv. en moet ook tijdig een verzoekschrift met grieven (grievensformulier) ter griffie worden ingediend overeenkomstig art. 204 Sv.

De beklaagde K.M.A. (de tweede) heeft geen verzoekschrift als bedoeld in artikel 204 Sv. (grievensformulier hoger beroep) neergelegd ter griffie.

Het door de beklaagde K.M.A. (de tweede) ingestelde hoger beroep moet aldus vervallen worden verklaard.

Op de zitting van 12 november 2018 verklaarde het openbaar ministerie afstand te doen van het door zijn ambt ingestelde hoger beroep tegen de beklaagde K.M.A. (de tweede).

Overeenkomstig artikel 206 Sv. heeft het openbaar ministerie de mogelijkheid om afstand te doen van een ingesteld hoger beroep. Het hof decreteert deze afstand.

1.10.2 De zaak onder referte II

De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het verzetsvonnis van 19 maart 2018 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

Ook het verzoekschrift, als bedoeld in artikel 204 Sv., voor de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) en voor het openbaar ministerie werden tijdig neergelegd

De hoger beroepen van de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk.

Op de zitting van 12 november 2018 verklaarde de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) (bij monde van zijn advocaat) afstand te doen van zijn grief met betrekking tot de procedure. Het hof verleent akte van deze afstand.

1.10.3

Het hof beslist in het voorliggende arrest in de zaak onder referte I en in de zaak onder referte II binnen de perken van de ontvankelijke hoger beroepen en de nog resterende grieven zoals bedoeld in artikel 210 Sv.

In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van het voormelde artikel 210 op te werpen.

1.11

De zaak (onder referte I en onder referte II) werd bij de eerste rechter aanhangig gemaakt ingevolge de verwijzingsbeschikking van 4 juli 2017 van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

De raadkamer heeft in hoofde van al de beklagden verzachtende omstandigheden in acht genomen bij de verwijzing van deze zaak naar de correctionele rechtbank voor wat betreft de tenlastelegging.

De eerste rechter was en het hof is aldus bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering in de zaak onder referte I en in de zaak onder referte II.

1.12

Bij arrest van 20 juni 2017 van het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, werd vastgesteld dat de bijzondere opsporingsmethode observatie regelmatig is verlopen.

1.13

Het hof verbetert de tenlastelegging met betrekking tot de verzwarende omstandigheid onder 2. in de zaak onder referte I en II in die zin namelijk dat waar staat; "..., zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek, of onvolwaardigheid,..." dit dient te zijn:"... zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,..."

Deze laatste omschrijving is immers de omschrijving met de correcte bewoordingen van de wetteksten ten tijde van de feiten (artikel 77 quater, 2° Vreemdelingenwet). Waar hierna sprake is van de tenlastelegging dient deze in die zin te worden gelezen en begrepen. Deze verbetering laat de feiten van de tenlastelegging onverlet.

Waar in de bestreden vonnissen in de zaak onder referte I (blz. 57) en in de zaak onder referte II (blz. 19) met betrekking tot de verzwarende omstandigheden o.m. staat: "het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken", dient dit telkens te worden gelezen als hoger gezegd.

Het hof stelt vast dat waar op blz. 18 van het bestreden vonnis in de zaak onder referte I staat dat buitende de "zestiende" beklagde, alle beklagden niet betrokken zijn bij alle smokkeltransporten, dit duidelijk een materiële vergissing is en dat waar staat de "zestiende" beklagde" dit moet worden gelezen en begrepen als de "vijftiende" beklagde. Dit blijkt duidelijk uit de verdere libelleringen in het vonnis waar met betrekking tot de zestiende beklagde slechts 52 smokkelfeiten (blz. 19, 47, 70, 71, 83 en 96) werden weerhouden en met betrekking tot de vijftiende beklagde 1.994 smokkelfeiten (blz. 45, 70, 95 en 96) werden weerhouden.

1.14

De beklaagde M.A. (de twintigste) wierp ter zitting op dat de strafvordering ten aanzien van hem onontvankelijk is.

De beklaagde M.A. (de twintigste) stelde ter zitting van het hof (bij monde van zijn advocaat), nadat de andere beklaagden en hijzelf ten gronde hadden gepleit, het openbaar ministerie ten gronde had gevorderd en de burgerlijke partij ten gronde had gepleit, dat de stukken vermeld in het proces-verbaal GE.55.LA.062377/2016 (gevoegd als bijlage 4 bij proces-verbaal 002302/2017 (Notitienummer DE.55.F1.509703/2016) en waarbij hij ook sprak over een proces-verbaal BR.55.FC.006196/16 uit het dossier moeten worden geweerd wegens schending van de Taalwet. Hij verduidelijkte niet welk onderdeel van de Taalwet werd geschonden.

Het proces-verbaal GE.55.LA.062377/2016 (gevoegd als bijlage 4 bij proces-verbaal 002302/2017 (Notitienummer DE.55.F1.509703/2016) werd opgesteld in de Nederlandse taal.

Voor zover kan worden verondersteld dat de beklaagde het proces-verbaal BR.55.FC.004904/16 en het proces-verbaal BR.55.FC.006196/16 bedoelt die in de Franse taal zijn opgesteld en die als bijlagen 1 en 5 aan proces-verbaal 002302/2017 (Notitienummer DE.55.F1.509703/2016) werden gevoegd, wordt vastgesteld wat volgt. Beide geïndiceerde processen-verbaal zijn bijlagen (respectievelijk bijlage 1 en 5) aan navolgend proces-verbaal 002302/2017 (Notitienummer DE.55.F1.509703/2016) dat in de Nederlandse taal is opgesteld met als onderwerp de politionele antecedenten van beklaagde M.A. in België (o.b.v. vingerafdrukkenonderzoek). Op grond van een vingerafdrukkenhistoriek werd vastgesteld dat de beklaagde reeds eerder in België werd gedactyloscopeerd. De vaststellingen terzake werden vermeld in dat navolgend proces verbaal 002302/2017 waarbij o.m. werd verwezen naar de processen-verbaal BR.55.FC.004904/16 en BR.55.FC.006196/16, die werden gevoegd als bijlage. De vaststellingen die werden gedaan in navolgend proces-verbaal 002302/2017 met betrekking tot de geïndiceerde processen-verbaal werden regelmatig gedaan in de Nederlandse taal en de beklaagde heeft daarover doelmatig verweer kunnen uitoefenen. Er is geen sprake van een miskennis van zijn recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces. Er is geen sprake van een onontvankelijkheid van de strafvordering.

De beklaagde A.M. stelde ter zitting van het hof (bij monde van zijn advocaat) dat bij inzage van het dossier ter griffie van het hof de bestanden van de DVD's met de camerabeelden van de stations niet konden worden geopend en dus niet konden worden bekeken.

Dit brengt evenwel niet de onontvankelijkheid van de strafvordering met zich mee. De rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces van de beklaagde zijn niet geschonden, nu op grond van het strafdossier moet worden vastgesteld dat er van de camerabeelden die betrekking hebben op de beklaagde (mede neergelegd onder OS 1154/2017) door de onderzoekers proces-verbaal werd opgesteld (schriftelijke neerslag) en waarbij een analyse van de camerabeelden werd gemaakt en er in die analyse ook fotoafdrukken van de camerabeelden werden opgenomen.

De beklaagde, die wordt bijgestaan door een advocaat, heeft daarover verweer kunnen uitoefenen.

De beklaagde sprak ter zitting niet tegen dat hij het was op de kwetsige fotoafdrukken. De beklaagde E.S.H.M. (de derde), die bij voorlegging van een fotodossier op foto 40 M.A. herkende, was bij het zien van de camerabeelden overigens ook formeel in zijn herkenning van o.m. de beklaagde A.M.

Om te beoordelen of een beklaagde een eerlijk proces kreeg, moet nagegaan worden of de zaak in haar geheel op een eerlijke wijze werd behandeld.

De beklaagde heeft voldoende de mogelijkheid gehad om de gedane vaststellingen op nuttige wijze tegen te spreken en te weerleggen. Zijn recht op een eerlijk proces is niet aangetast.

De beklaagde heeft de gedane vaststellingen overigens niet tegengesproken. De rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces worden hier voldoende gewaarborgd door de tegenspraak die de beklaagde heeft kunnen voeren. Er is geen miskennis van de rechten van verdediging of van het recht op een eerlijk proces. Er is aldus geen reden de strafvordering onontvankelijk te verklaren.

1.15

De strafvordering in de zaak onder referte I en in de zaak onder referte II is niet vervallen door verjaring.

2.

2.1

De eerste rechter heeft in de bestreden vonnis in de zaak onder referte I de feitelijke gegevens die aan de basis liggen van de strafvordering lastens de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.N. (de elfde), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) degelijk uiteengezet, zodat het hof deze uiteenzetting overneemt en hier als herhaald beschouwt.

2.2

De eerste rechter heeft in de bestreden vonnis in de zaak onder referte II de feitelijke gegevens die aan de basis liggen van de strafvordering lastens de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) degelijk uiteengezet, zodat het hof deze uiteenzetting overneemt en hier als herhaald beschouwt.

3.

3.1 De zaak onder referte I

3.1.1

Weze hier herhaald:

- dat de schuldigverklaring door de eerste rechter van de beklaagden E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende) en A.M.M. (de achtste) vaststaat;
- dat de schuldigverklaring door de eerste rechter van de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste) en E.S.A. (de negende), vaststaat, behalve wat betreft de verzwarende omstandigheden onder 3. en 4.;
- dat schuldigverklaring door de eerste rechter van de beklaagde B.S. (de zestiende), vaststaat, behalve wat betreft het aantal slachtoffers.

3.1.2

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof kan niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat de beklaagde B.N. (de elfde) zich schuldig heeft gemaakt aan de tenlastelegging

De beklaagde werd gedurende enkel nachten opgemerkt als chauffeur waarbij hij enkele beklaagden de beklaagden A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende) en A.A.M. (de zevende) naar de parking voerde, doch het is niet aangetoond dat hij op de hoogte was van de mensensmokkelactiviteiten van zijn passagiers.

De omstandigheden waarin een en ander gebeurde zijn merkwaardig en deden vragen rijzen, doch de bewering van de beklaagde dat zij hadden gezegd dat zij op de parking in een carwash werkten is niet onaannemelijk. Ter zitting van het hof verklaarde hij nogmaals dat hij niet wist wat ze daar deden en lichtte hij toe dat ze gezegd hadden dat ze een kuisploeg waren.

A.M.M. (de achtste) verklaarde over de beklaagde dat zij hem leerden kennen in een bar en dat hij hen twee tot drie keer naar de parking had gevoerd, dat hij niet op de hoogte was van hun smokkelactiviteiten en dat zij hem hadden wijsgemaakt dat ze daar op de parking s' nachts werkten in een wasserette. Hij had de man pas leren kennen enkele dagen voor z'n arrestatie.

Ter zitting werd bevestigd dat de beklaagde B.N. (de elfde) niet op de hoogte was van hun smokkelactiviteiten.

De tenlastelegging lastens de beklaagde B.N. (de elfde) is niet bewezen, minstens bestaat er dienaangaande twijfel die de beklaagde te goede dient te komen. De beklaagde wordt aldus voor de tenlastelegging vrijgesproken zonder kosten.

3.1.3

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof is de tenlastelegging met inbegrip van de verzwarende omstandigheden en tot beloop van de door de eerste rechter respectievelijk aantal weerhouden smokkelfeiten lastens de beklaagden A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende) E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) genoegzaam bewezen gebleken.

Het hof verwijst hiervoor naar het feitenrelaas en naar de motieven vervat in het bestreden vonnis. De relevante door deze beklaagden respectievelijk ontwikkelde middelen en argumenten werden door de eerste rechter correct en gemotiveerd weerlegd. De motieven van de eerste rechter worden niet weerlegd door het verweer dat thans in graad van beroep wordt gevoerd. Deze beklaagden brengen geen middelen en argumenten aan die het hof tot een andere overtuiging kunnen brengen dan deze waartoe ook de eerste rechter was gekomen. Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de schuld van deze beklaagden aan de feiten voorwerp van de tenlastelegging tot beloop van de door de eerste rechter lastens deze beklaagden respectievelijk aantal weerhouden smokkelfeiten en met inbegrip van de verzwarende omstandigheden bij, neemt deze ever en maakt ze tot de zijne.

Het hof voegt daar met betrekking tot de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) nog aan toe wat volgt, namelijk:

Dat op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting kan worden vastgesteld dat door de eerste rechter aan de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) terecht 1.194 smokkelfeiten werden toegerekend;

Dat uit het strafdossier blijkt dat dit als een minimum moet worden aanzien;

Dat op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting immers blijkt dat de dadergroep er een bijzonder hoge smokkelfrequentie op nahield, dat er vaak s' nachts simultaan werd gesmokkeld vanop verschillende parkings langs de autosnelweg E40 en dat dit soms opliep tot 6 nachten per week en per parking en dat ook het aantal gesmokkelde mensen per parking en per nacht bijzonder hoog was, dat uit analyse door de onderzoekers blijkt dat 495 slachtoffers konden worden geïdentificeerd waaronder 93 minderjarigen en dat 1.195 smokkelfeiten in kaart konden worden gebracht waarbij de 495 slachtoffers werden aangetroffen binnen een mensensmokkelcontext waarvoor deze dadergroep verantwoordelijk was, dat de meeste van de geïdentificeerde slachtoffers binnen die smokkelcontext tussen de 1 en 3 keer werden aangetroffen waarbij er een politionele tussenkomst was met een wiskundig gemiddelde op 2,41 (203 slachtoffers 1 keer aangetroffen, 117 slachtoffers 2 keer aangetroffen, 83 slachtoffers 3 keer aangetroffen en 92 slachtoffers 4 keer en meer aangetroffen, met absolute uitschieter het minderjarige slachtoffer (onder nr. 314) dat 14 keer werd aangetroffen), dat de weerhouden aantallen geenszins maximaal te noemen zijn aangezien uit telefoontapgesprekken en verklaringen blijkt dat er ook slachtoffers waren die meteen succesvol het Verenigd Koninkrijk bereikten en de identiteit van die slachtoffers niet te achterhalen was en dat niet bij elk ontdekt smokkeltransport politionele vaststellingen werden verricht (de slachtoffers hadden zich onttrokken aan de vaststellingen of de politie werd niet ter plaatse geroepen of gesmokkelde slachtoffers werden ontdekt in het buitenland (bijv. Frankrijk); dat op basis van het onderzoek blijkt dat op de parking te Groot-Bijgaarden gedurende 58 nachten, op de parking te Wetteren gedurende 42 nachten, op de parking te Drongen gedurende 48 nachten en op de parking te Heverlee/Leuven gedurende 6 nachten werd gesmokkeld en dat per nachtelijke smokkelactiviteit op de parking te Groot-Bijgaarden minstens 20 personen, op de parking te Wetteren minstens 7 personen, op de parking te Drongen minstens 10 personen en op de parking Heverlee/Leuven minstens 10 personen werden gesmokkeld zodat het redelijkerwijs aannemelijk wordt gemaakt dat door de bende 1.994 keer een transmigrant werd gesmokkeld en dus slachtoffer is geworden;

dat uit telefoononderzoek en telefoontap genoegzaam blijkt dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) betrokken is bij mensensmokkel en in het kader daarvan vele telefonische contacten had met o.m. K.M.A. (de tweede), N.N. (de veertiende), A.M.M. (de achtste), A.H. (de tiende), M.A. (de twintigste), S.M. (de zesde), B.O. (de dertiende), O.E.A.A. (de zeventiende - thans niet inzake), terwijl deze beklaagde toch ook de nodige voorzichtigheid in acht nam nu o.m. blijkt dat hij aan de beklaagde S.M. (de zesde) vroeg om bij hem te komen omdat hij niet kon spreken over de telefoon;

dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) bekende dat hij M.M.A.M.N. (de eerste), K.M.A. (de tweede), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), A.A.M. (de zevende), S.M. (de zesde), A.M.M. (de achtste), A.H. (de tiende), E.S.A. (de negende), N.N. (de veertiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende), M.A. (de twintigste) en H.A. (de eenentwintigste - thans niet inzake) kende en dat hij ervan op de hoogte was dat zij werkzaam waren als mensensmokkelaar in België en dat zij met hem in contact stonden en dat werd afgesproken in zijn restaurant (bedoeld is het restaurant (...) van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende));

dat uit de verklaring van de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) blijkt dat hij de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) leerde kennen via K.M.A. en E.S.H.M., dat hij vaak naar zijn restaurant ging en dat het geld

bij de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) moest ingezameld worden totdat de smokkeloperatie volbracht was;

dat uit de verklaring van de beklaagde K.M.A. (de tweede) blijkt dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) de grote baas was van de bende en dit ook al was voor eerdere bendes opgepakt werden, dat E.M.S. wordt gerespecteerd omdat hij de baas is van hen allen, dat E.M.S. smokkelaars rekruteerde, zoals hemzelf, E.S.H.M., E.A., I.S.A. en M.A., dat E.M.S. de grote baas is en de echte smeerlap is, dat E.M.S. ook chauffeurs regelde, dat toen hij (bedoeld is de beklaagde K.M.A.) alles had geleerd op het terrein, hij zijn plan moest trekken en zelf diende te onderhandelen met illegalen, prijzen diende vast te leggen tussen de 2.000,00 EUR en 4.000,00 EUR (voor minder mocht niet), dat E.M.S. de grondlegger was van de smokkelprijzen en de richtprijzen bepaalde die zij moesten vragen aan Soedanezen, Egyptenaren en Syriërs (er zaten verschillen op, maar we moesten telkens zo veel mogelijk vragen, 1.200,00 EUR was een minimum, voor minder werd er niet gesmokkeld), dat zijzelf per gesmokkelde persoon 200,00 EUR kregen (zelfs als de smokkelprijs hoger lag), dat de grote sommen geld in de zakken van E.M.S. verdwenen, dat hij via de beklaagde N.N. (de veertiende) wist dat E.M.S. ook advocaten regelde voor verschillende leden van de groep die reeds werden opgepakt, dat E.M.S. ook gegarandeerde smokkeltransporten organiseerde (deze kostten tussen de 5.000,00 EUR en 8.000,00 EUR), hetgeen hij wist omdat E.M.S. wilde dat hij geïnteresseerden doorstuurde naar hem, dat E.M.S. de grote internationale baas was en dat hij het meeste verdiende van allemaal aan de mensensmokkel;

dat uit de verklaring van de beklaagde E.S.H.M. (de derde) blijkt dat de beklaagde E.M.S. een belangrijk iemand is binnen de organisatie in België, dat bijna alles via E.M.S. passeerde aangezien hij verantwoordelijk was voor een groot stuk van de smokkelgelden, dat de "klanten" geld bij E.M.S. in bewaring dienden te leggen en dat zij dan na de smokkel werden uitbetaald, dat E.M.S. dit uiteraard ook voor het geld doet, dat E.M.S. een gerespecteerd man is binnen de internationale mensensmokkel en dat hij zeer bemiddeld is, dat hijzelf werd gerekruteerd door E.M.S. om te smokkelen, dat het restaurant (...) van E.M.S. werd gebruikt als ontmoetingsplaats voor de bendeleden, dat het cliënteel bestond uit, bendeleden en te smokkelen illegalen (veel gewone klanten kwamen er niet), dat E.M.S. de waarborgen aannam en daarom belangrijk was voor de smokkelorganisatie, dat zijzelf zonder E.M.S. niet kunnen worden betaald ('zonder verdiensten is er geen smokkel') en dat E.M.S. steeds een zeer groot aandeel van de winsten voor hemzelf nam (tot 3/4);

dat uit de verklaring van de beklaagde S.M.A. (de vierde) blijkt dat de beklaagde E.M.S. een bekend personage is, dat iedereen E.M.S. kent (zowel de smokkelaars als de illegalen) en dit als de persoon die het smokkelgeld van de illegalen in bewaring neemt, dat E.M.S. dit doet voor verschillende nationaliteiten en dat alle smokkelaars in zijn restaurant samen kwamen;

dat uit de verklaring van de beklaagde A.M.M. (de achtste) blijkt dat E.M.S. nooit meekwam naar de parkings en dat de beklaagde E.M.S. en de beklaagde N.N. (de veertiende) belangrijker zijn binnen de bende dan hijzelf;

dat ook uit de verklaringen van de beklaagden S.M. (de zesde), E.S.A. (de negende), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), O.E.A.A. (de zeventiende - thans niet inzake) en I.S.A. (de negentiende) blijkt dat E.M.S. betrokken was bij de mensensmokkelactiviteiten;

dat uit telefoononderzoek blijkt dat beklaagde E.M.S. (de vijftiende) zich 's nachts niet zelf naar de zogenaamde smokkelparkings begaf (zijn oproepnummer werd er niet gecapteerd), maar dat hij wel regelmatig vanaf die smokkelparkings 's nachts werd gecontacteerd door andere beklaagden; dat

deze vaststellingen op grond van de onderzoekspijler telefonie aansluiten op de elementen verkregen via de telefoontaps;

dat uit de telefoontaps blijkt dat beklaagde E.M.S. (de vijftiende) een belangrijke organiserende rol vervulde binnen de mensensmokkelactiviteiten van de bende, dat uit de telefoontaps en observaties blijkt dat het restaurant (...) van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) fungeerde als ontmoetingsplaats tussen enerzijds de mensensmokkelaars onderling en tussen de mensensmokkelaars en de te smokkelen personen;

dat beklaagde E.M.S. (de vijftiende) verklaarde dat hij met diverse beklagden in contact stond en dat hij wist dat zij deel uitmaakten van een bende mensensmokkelaars; dat waar hij zichzelf evenwel buiten die groep zet dit in strijd is met de inhoud van de telefoontaps en de verklaringen van medebeklagden;

dat uit telefoontaps blijkt dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) smokkel gerelateerde communicaties voerde met bendeleden die actief waren op de parkings langs de autosnelweg E40 in Drongen (en na de sluiting op 3 oktober 2106 de parking in Heverlee/Leuven), Wetteren en Groot-Bijgaarden; dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) met de drie clusters van de bende in contact stond en dit duidelijk in een context van het treffen van regelingen binnen de activiteiten van mensensmokkel;

dat op grond van het telefonieonderzoek ook blijkt ook dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) in contact stond met B.O. (de dertiende) en O.E.A.A. (de zeventiende-thans niet inzake);

dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) (na confrontatie met onderschepte telefoongesprekken) ook bekende dat hij al in contact gestaan had met een bende mensensmokkelaars die op 30 juni 2016 werd opgepakt en waar o.m. de beklaagde N.N. (de veertiende) deel van uitmaakte;

dat verschillende medebeklagden verklaarden dat de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) al lange tijd werkzaam was binnen de mensensmokkelscène;

dat uit tagesprekken blijkt dat de beklaagde de smokkelprijzen vastlegde; dat uit verklaringen van andere beklagden blijkt dat ze door de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) werden gerekruteerd;

dat de beklaagde E.A. ter zitting van het hof (bij monde van zijn advocaat) over de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) overigens zegde dat hij een restaurant heeft in Brussel, de gelden van de smokkelactiviteiten ontvangt en hem inschakelde in de smokkelbende, dat hij in ruil voor onderdak mensen naar camions moest brengen om te worden overgebracht naar Engeland en dat ook E.M.S. (de vijftiende) zijn verantwoordelijkheid diende te nemen.

Ook de verzwarende omstandigheden zijn lastens de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) bewezen en dus ook deze onder 3.,4. en 5.

Ook ten aanzien van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) blijkt op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting dat de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog (verzwarende omstandigheid onder 3.), de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (verzwarende omstandigheid onder 4.) en de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (verzwarende omstandigheid onder 5.) bewezen zijn.

Het strafdossier toont immers genoegzaam aan dat ook door beklaagde E.M.S. (de vijftiende) misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers.

Ook de verzwarende omstandigheid onder 3. Kan aan de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) worden toegerekend. Het staat voor het hof vast dat de toestand van illegaal verblijf, van precair levensonderhoud en van totale afhankelijkheid bevonden. De slachtoffers waren zonder enige mogelijke twijfel volledig afhankelijk van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) en zijn kompanen met het oog op hun overbrenging naar het Verenigd Koninkrijk.

De leefomstandigheden van de slachtoffers waren mensonwaardig.

Zij werden gedwongen en waren genoodzaakt om de richtlijnen van de mensensmokkelaars, aan wie zij waren overgeleverd, op te volgen en beschikten niet meer over de vrijheid om te gaan en te staan waar zij wilden. Ook het direct of indirect gebruik maken van enige vorm van dwang valt onder de toepassing van artikel 77 quater, 3° Vreemdelingenwet. Daarbij werden ook vaak geweld en bedreigingen gebruikt hetgeen eveneens valt onder de toepassing van artikel 77 quater, 3° Vreemdelingenwet.

De beklaagde K.M.A. (de tweede) verklaarde overigens dat er werd bedreigd met geweld tegenover de vluchtelingen en dit meestal op momenten dat zij probeerden om niet te betalen of op momenten dat zij van een vrachtwagen wilden afstappen en zo het smokkeltransport dreigden te laten mislukken.

Het staat ook vast dat de slachtoffers in opdracht van en met medeweten van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) op parkings langs de autosnelweg heimelijk in de laadruimtes van vrachtwagens werden gestoken met als doel om hen clandestien naar het Verenigd Koninkrijk te smokkelen. Dergelijke wijze van transport, waarbij mensen tussen de lading in laadruimtes van vrachtwagens zitten, is onmiskenbaar levensgevaarlijk. De transporten die gebeurden in koelwagens waren des te gevaarlijker gelet op het bijkomend gevaar van verstikking en/of onderkoeling.

Het staat vast dat ook dit alles ook door de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) gekend was en aanvaard werd.

Het staat voor het hof ook vast dat door de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt. Het gaat hier immers om een bijzonder hoog aantal smokkelfeiten zodat alleen al op grond daarvan genoegzaam kan worden vastgesteld dat het gewoonlijk handelen in hoofde van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) zeker ook voorhanden is.

Waar de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) stelt dat niet is aangetoond dat hij van smokkelen zijn broodwinning heeft gemaakt wordt dit manifest tegengesproken door de verklaringen van medebeklaagden, namelijk dat hij veel geld verdiende aan de mensensmokkel.

Uit de beoordelingsgegevens van het strafdossier blijkt overduidelijk dat de smokkelactiviteiten van België naar het Verenigd Koninkrijk werden georganiseerd waarbij zonder de minste twijfel het direct of indirect verkrijgen van vermogensvoordelen de drijfveer was voor het plegen van de feiten.

De omstandigheid dat beklaagde E.M.S. (de vijftiende) binnen de geïncrimineerde periode vaak in het buitenland zou hebben vertoefd, doet gelet op de rol van de beklaagde, die duidelijk een leidinggevend figuur was, binnen de bende geen afbreuk aan hetgeen hoger werd gesteld.

Ook de omstandigheid dat het hier gaat om een relatief beperkte periode doet aan dit alles geen afbreuk nu blijkt dat de bende er een bijzonder hoge smokkelfrequentie op nahield, dat er vaak 's nachts simultaan werd gesmokkeld vanop verschillende parkings langs de autosnelweg E40 (Drongen

en na de sluiting op 3 oktober 2106 de parking in Heverlee/Leuven), Wetteren en Groot-Bijgaarden) en dat dit soms opliep tot 6 nachten per week en per parking en dat ook het aantal gesmokkelde mensen per parking en per nacht bijzonder hoog was.

Er is geen enkel reden om te twifelen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de medebeklaagden die hem de grote baas noemen. Het gaat immers niet om een enkele verklaring van een medebeklaagde, maar meerdere medebeklaagden schrijven aan de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) een uitermate belangrijke rol toe binnen de bende en noemen hem een leidinggevend persoon.

3.1.4

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof blijkt genoegzaam dat ook de verzwarende omstandigheden onder 3. en 4. lastens de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) en de beklaagde E.S.A. (de negende) bewezen zijn.

Er is ook geen reden om de incrimatieperiode met betrekking tot de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) in te perken.

Het hof verwijst hiervoor naar het feitenrelaas en naar de motieven vervat in het bestreden vonnis. De terzake relevante door deze beklaagden ontwikkelde middelen en argumenten werden door de eerste rechter correct en gemotiveerd weerlegd.

De motieven van de eerste rechter worden niet weerlegd door het verweer dat thans in graad van beroep wordt gevoerd. De door deze beklaagden aangehaalde argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen. Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de schuld van deze beklaagden aan de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen geweld, bedreigen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog (verzwarende omstandigheid onder 3.) en aan de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (verzwarende omstandigheid onder 4.) bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

Het strafdossier toont immers genoegzaam aan dat ook door deze beklaagden misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers.

Ook de verzwarende omstandigheid onder 3. kan aan de de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) en de beklaagde E.S.A. (de negende) worden toegerekend. Het staat voor het hof vast dat de slachtoffers zich in een toestand van illegaal verblijf, van precair levensonderhoud en van totale afhankelijkheid bevonden. De slachtoffers waren zonder enige mogelijke twijfel volledig afhankelijk van de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste) en de beklaagde E.S.A. (de negende) en hun kompanen met het oog op hun overbrenging naar het Verenigd Koninkrijk. De leefomstandigheden van de slachtoffers waren mensonwaardig.

Zij werden gedwongen en waren genoodzaakt om de richtlijnen van de mensensmokkelaars, aan wie zij waren overgeleverd, op te volgen en beschikten niet meer over de vrijheid om te gaan en te staan waar zij wilden. Ook het direct of indirect gebruik maken van enige vorm van dwang valt onder de toepassing van artikel 77 quater, 3° Vreemdelingenwet. Daarbij werd ook vaak geweld en bedreigingen gebruikt hetgeen eveneens valt onder de toepassing van artikel 77 quater, 3° Vreemdelingenwet.

De beklaagde K.M.A. (de tweede) verklaarde overigens dat er werd bedreigd met geweld tegenover de vluchtelingen en dit meestal op momenten dat zij probeerden om niet te betalen of op momenten dat zij van een vrachtwagen wilden afstappen en zo het smokkeltransport dreigden te laten mislukken.

Het staat ook vast dat de slachtoffers ook door deze beklaagden op parkings langs de autosnelweg heimelijk in de laadruimtes van vrachtwagens werden gestoken met als doel om hen clandestien naar het Verenigd Koninkrijk te smokkelen. Dergelijke wijze van transport, waarbij mensen tussen de lading in laadruimtes van vrachtwagens zitten, is onmiskenbaar levensgevaarlijk.

Dg transporten die gebeurden in koelwagens waren des te gevaarlijker gelet op het bijkomend gevaar van verstikking en/of onderkoeling. De beklaagde E.S.H.M. (de derde) bevestigde aan de politie dat hij in een van de afgeluisterde telefoongesprekken in gesprek was met een slachtoffer dat zegde dat ze aan het sterven waren in de koelwagen waar zij werden opgestoken en dat naast zichzelf K.M.A. (de tweede), I.S.A. (de negentiende), E.A. (de achttiende), ook de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) verantwoordelijk was voor deze mensensmokkel die bijna uiterst dramatisch afliep.

3.1.5

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof zijn de feiten voorwerp van de tenlastelegging tot beloop van de door de eerste rechter correct en gemotiveerd weerlegd.

De motieven van de eerste rechter worden niet weerlegd door het verweer dat thans in graad van beroep wordt gevoerd. De door deze beklaagde aangehaalde argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen. De beklaagde brengt geen nieuwe argumenten aan die het hof tot een andere overtuiging kunnen brengen dan deze waartoe ook de eerste rechter was gekomen. Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de schuld van deze beklaagde tot beloop van het door de eerste rechter lastens deze beklaagde aantal weerhouden smokkelfeiten/ slachtoffers bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

Op grond van de gegevens van het strafdossier (in het bijzonder het telefoononderzoek, de telefoontap en de verklaringen van beklaagden) en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof blijkt genoegzaam dat B.S. (de zestiende) gedurende zes nachten actief was (1 maal te Drongen met minstens 10 gesmokkelde personen en 6 maal te Wetteren met minstens 7 gesmokkelde personen) en werden door de eerste rechter aan deze beklaagde aldus terecht 52 smokkelfeiten toegerekend.

3.2. De zaak onder referte II

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof zijn de feiten voorwerp van de tenlastelegging met inbegrip van de verzwarende omstandigheden en tot beloop van het door de eerste rechter aantal weerhouden smokkelfeiten lastens de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) genoegzaam bewezen gebleken,

Het hof verwijst hiervoor naar het feitenrelaas en naar de motieven vervat in het bestreden vonnis. De relevante door deze beklaagde ontwikkelde middelen en argumenten werden door de eerste rechter correct en gemotiveerd weerlegd.

De motieven van de eerste rechter worden niet weerlegd door het verweer dat thans in graad van beroep wordt gevoerd. Deze beklaagde brengt geen middelen en argumenten aan die het hof tot een andere overtuiging kunnen brengen dan deze waartoe ook de eerste rechter was gekomen.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de schuld van de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) aan de feiten voorwerp van de tenlastelegging tot beloop van de door de eerste rechter lastens deze beklaagde respectievelijk aantal weerhouden smokkelfeiten bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

Op grond van de gegevens van het strafdossier (in het bijzonder het telefoononderzoek, de telefoontap en de verklaringen van beklaagden) en de behandeling van de zaak ter zitting blijkt genoegzaam dat deze beklaagde gedurende 5 nachten actief was (1 maal te Drongen en 4 maal te Wetteren) en werden door de eerste rechter aan deze beklaagde aldus terecht 38 smokkelfeiten toegerekend.

De beklaagde L.O. (de vierentwintigste) verklaarde ter zitting van het hof overigens dat hij thans geen betwisting meer voerde over de feiten voorwerp van de tenlastelegging voor zover deze betrekking hebben op de feiten in de nacht van 11 september 2016 op 12 september 2016.

4.

4.1.

Mensensmokkel is een wereldwijd fenomeen dat vele landen van de wereld treft, ook België. Mensensmokkel is een fundamentele schending van mensenrechten.

De lastens de hierna genoemde beklaagden (in de zaak onder referte I en II) bewezen feiten zijn bijzonder zwaarwichtig (per beklaagde wordt rekening gehouden met het weerhouden aantal smokkelfeiten) en getuigen van een verregaand misprijzen voor de menselijke waardigheid.

De lastens die beklaagden respectieve bewezen feiten tonen aan hoe steeds grotere risico's worden genomen en hoe weinig de mensensmokkelaars inzitten met de levens van de illegale vluchtelingen bij het smokkelen van deze mensen naar het Verenigd Koninkrijk.

Zij maakten met het oog op een direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel misbruik van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des ter erger.

Vluchtelingen werden op mensonwaardige en mensonterende wijze vervoerd en ondergebracht. De beklaagden brachten zeer vele mensenlevens in gevaar. De handelwijze van deze beklaagden ontwricht de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens.

De criminele handelwijze van de beklaagden kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

Een strafrechtelijke aanpak van mensensmokkel is een noodzakelijke schakel in de strijd tegen het fenomeen mensensmokkel.

De door de wetgever voor het misdrijf bepaalde straffen, verzaamd naargelang de omstandigheden, geven aan hoe zwaar de samenleving tilt aan deze feiten.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

4.2. De beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste)

De beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 342 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een leidinggevende positie binnen de bende. Hij was ook bezig met geldzaken, (hij haalde smokkelgelden af via Western Union via zijn Italiaanse identiteitsdocumenten).

De beklaagden K.M.A. (de tweede), E.S.H.M. (de derde) en S.M.A. (de vierde) verklaarden dat hij de patron was op de parking Wetteren.

Ook A.M.M. (de achtste) noemde de beklaagde een belangrijke figuur.

Volgens S.M.A. (de vierde) was de beklaagde de duivel, lachte hij met de mensen en was hij een leugenaar.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 7 jaar (in plaats van 8 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 2.052.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 342 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.052.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn.

De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie)

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.3. E.S.H.M. (de derde)

De beklaagde E.S.H.M. (de derde) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 357 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Onder meer begeleidde hij vluchtelingen naar en op de parking, hielp hij om vluchtelingen op vrachtwagens te zetten, informeerde hij naar de toestand van de te ontvangen smokkelgelden, observeerde hij op de parking en maakte hij ook soms opleggers klaar om er vluchtelingen goed in te kunnen verbergen.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 2.142.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 357 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.142.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijfjaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.4. S.M.A.

De beklaagde S.M.A. (de vierde) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 63 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Hij werkte op de parking als smokkelaar en hielp om vluchtelingen op vrachtwagens te zetten.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar (in plaats van 4 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 378.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 63 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 378.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Er zijn evenwel gelet op de aard, ernst en omvang van de bewezen feiten geen redenen om deze beklaagde de gunst van een deel van het uitstel van de hoofdgevangenisstraf te verlenen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.5. A.A. (de vijfde)

De beklaagde A.A. (de vijfde) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 771 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Hij bracht mensen in contact met mensensmokkelaars, begeleidde vluchtelingen naar en op de parking, hij was zelf ook aanwezig en werkzaam als smokkelaar op de parking.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 4.626.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1000 00 EUR verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 771 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 4.626.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.6. S.M. (de zesde)

De beklaagde S.M. (de zesde) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 480 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Hij bracht vluchtelingen aan, hij begeleidde vluchtelingen tot aan de parking, hij was aanwezig en werkzaam als smokkelaar op de parking.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 2.880.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 480 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.880.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijfjaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.7 A.A.M. (de zevende)

De beklaagde A.A.M. (de zevende) heeft verschillende aliansen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 761 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende. Hij was werkzaam op de parking als smokkelaar. Onder meer observeerde hij er, ging hij na of de vrachtwagens richting Verenigd Koninkrijk gingen en hielp hij er vluchtelingen aan boord te brengen van vrachtwagens. Hij was ook betrokken bij een gewelddadig incident met een groep Algerijnen die de parking wilden overnemen, doch die werden weggejaagd met stokken.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. Slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een

effectieve geldboete van 4.566.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 761 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 4.566.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.8 A.M.M. (de achtste)

De beklaagde A.M.M. (de achtste) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 920 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een leidinggevende positie binnen de bende (parkingchef).

Hij heeft een agressieve en gevaarlijke ingesteldheid. Hij bevestigde in zijn verklaring dat hij een vluchteling met een moersleutel op het hoofd sloeg en dat hij heeft gezegd: *"eender wie, of het nu een Egyptenaar of een Soedanees is, eender wie een fout maakt op de parking dan moet die persoon daar voor boeten"* en dat hij ook heeft gezegd: *"als ik hem daar nog eens zie dan zal ik hem onthoofden"*.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 8 jaar (in plaats van 10 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 5.520.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 920 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 5.520.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.9 E.S.A. (de negende)

De beklaagde E.S.A. (de negende) heeft verschillende aliasen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 600 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Hij was werkzaam op de parking als smokkelaar. Onder meer ging hij de te smokkelen personen ophalen om hen te laten opstappen in een geschikte oplegger. Hij hielp verschillende smokkelaars.

Hij vroeg aan de beklaagde A.H. (de tiende) om stokken mee te brengen naar de parking (om zich te beschermen).

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 3.600.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 600 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 3.600.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijfjaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.10 A.H. (de tiende)

De beklaagde A.H. (de tiende) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 500 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende. Hij was actief op de parking als smokkelaar.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 3.000.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 500 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 3.000.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zat hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon of probatie-) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

(...)

4.11 B.O. (de dertiende)

De beklaagde B.O. (de dertiende) heeft twee aliases. Hij heeft een woonplaats in België.

Aan de beklaagde worden 40 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende. Hij werkte als chauffeur.

De beklaagde bevindt zich voor de bewezen verklaarde feiten in staat van wettelijke herhaling ingevolge het in kracht van gewijsde getreden vonnis van 19 april 2016 van de rechtbank van eerste aanleg Waals-Brabant waarbij hij werd veroordeeld wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheid tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar en een geldboete van 1.000,00 EUR met uitstel gedurende 5 jaar behalve voor 600,00 EUR.

De beklaagde kan geen gewoon uitstel van tenuitvoerlegging van straf meer krijgen.

De beklaagde is niet aan zijn proefstuk toe en hij trekt duidelijk geen of in elk geval niet voldoende lessen uit het optreden van het gerecht. De beklaagde is hardleers.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde, de staat van wettelijke herhaling en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter en een effectieve geldboete van 240.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 40 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 240.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Het verlenen van de gunst van het probatie-uitstel zou voor de beklaagde, mede ingevolge de staat van wettelijke herhaling waarin hij zich bevindt, een volstrekt onvoldoende signaal zijn om hem de ernst en het ontoelaatbare van zijn crimineel handelen te doen beseffen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn.

De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.12 N.N. (de veertiende)

De beklaagde N.N. (de veertiende) heeft verschillende aliasen.

Aan de beklaagde worden 300 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een leidinggevende positie binnen de bende.

Uit telefoononderzoek blijkt dat hij zelf niet mee ging naar de smokkelparkings.

Uit zijn verklaring blijkt dat hij te smokkelen personen doorstuurde en dat hij niet veel (meer) mee ging naar de parking. Hij werd 's nachts thuis gebeld door smokkelaars die op de parking aanwezig waren.

Hij zorgde ervoor dat vluchtelingen door andere leden van de bende op transport werden gezet.

Uit de verklaring van de beklaagde K.M.A. (de tweede) blijkt dat hij veel in de aanwezigheid was van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende), die de grote baas van de bende was.

Ook A.M.M. (de achtste) verklaarde dat de beklaagde N.N. (de veertiende) en de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) een grote rol hadden binnen de bende.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De beklaagde verzoekt het hof om de toepassing van art. 65, 2de lid Sw. (opslorping) met het in kracht van gewijsde getreden arrest van 13 februari 2018 van het hof van beroep te Brussel (15de kamer) vermits de feiten waarvoor hij thans wordt vervolgd voorafgaand zijn aan dit in kracht van gewijsde getreden arrest en vermits de thans bewezen verklaarde feiten gelijkaardig zijn als deze waarvoor hij werd veroordeeld bij voormeld arrest en alle voormelde feiten onder eenzelfde eenheid van opzet werden gepleegd, ook deze waarvoor hij thans wordt vervolgd. Hij vraagt dan ook om geen bijkomende bestraffing meer op te leggen.

De thans bewezen verklaarde feiten werden gepleegd in een periode voorafgaand aan het in kracht van gewijsde getreden arrest van van 13 februari 2018 van het hof van beroep te Brussel (15de kamer). Het zijn gelijkaardige feiten als deze waarvoor de beklaagde bij voormeld arrest werd veroordeeld en waarvoor inderdaad eenheid van opzet dient te worden weerhouden.

Gelet op de aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, is het hof evenwel van oordeel dat de bij voornoemd arrest van 13 februari 2018 opgelegde straf, met name een gevangenisstraf van / jaar en een geldboete van 408 keer 1.000,00 EUR, te verhogen met de wettelijke opdecimen tot 408 keer 6.000,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden een onvoldoende bestraffing oplevert voor het geheel van de feiten voorwerp van de veroordeling van 13 februari 2018 met de huidige bewezen feiten samen en is het hof van oordeel dat zich een bijkomende bestraffing opdringt, waarbij de huidige bewezen feiten, samen met deze die het voorwerp zijn van de in kracht van gewijsde getreden veroordeling bij hoger genoemd arrest van 13 februari 2018 en rekening houdende met de bestraffing opgelegd bij dat arrest, thans alle samen passend zullen worden bestraft door het opleggen aan de beklaagde van een bijkomende effectieve gevangenisstraf van 2 jaar en een bijkomende effectieve geldboete van 1.000,00 EUR,

verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 300 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 1.800.000,00 EUR) die bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn (overeenkomstig artikel 40 Sw.) zal mogen vervangen worden door de reeds bij het arrest van 13 februari 2018 van het hof van beroep te Brussel voorziene gevangenisstraf van 3 maanden.

Het hof is immers van oordeel dat gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn rol het opleggen van een bijkomende gevangenisstraf die effectief is en een bijkomende geldboete die effectief is absoluut noodzakelijk is.

Waar de beklaagde bij het in kracht van gewijsde getreden arrest van 13 februari 2018 reeds werd ontzet van de uitoefening van de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid Sw. Gedurende een termijn van 10 jaar kan er thans niet bijkomend nog een ontzetting worden uitgesproken.

De aan de beklaagde bijkomend opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn.

De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

4.13 E.M.S. (de vijftiende)

De beklaagde E.M.S. (de vijftiende) heeft één alias.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 1.994 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een leidinggevende positie binnen de bende en vervulde een belangrijke organiserende rol. Medebeklaagden noemden hem de grote baas.

Onder meer stond hij in contact met de bendeleden, werd er afgesproken in zijn restaurant dat werd gebruikt als ontmoetingsplaats voor de bendeleden en te smokkelen personen, rekruteerde hij smokkelaars en slachtoffers, regelde hij chauffeurs,

legde hij de smokkelprijzen vast, inde hij de geiden en hield hij een groot deel van de inkomsten voor zichzelf en verdiende hij van iedereen het meeste aan de mensensmokkel en regelde hij advocaten voor verschillende leden van de groep die reeds werden opgepakt. Hij kwam nooit zelf mee naar een smokkelparking, maar werd wel 's nachts gecontacteerd door andere beklaagden.

Terzake wordt ook nog verwezen naar hetgeen hoger (onder 3.1.3) werd gezegd met betrekking tot beklaagde E.M.S. (de vijftiende).

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 55 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof

van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 8 jaar (in plaats van 10 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 11.964.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 1.994 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 11.964.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn.

De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.14 B.S. (de zestiende)

De beklaagde B.S. (de zestiende) heeft één alias. Hij heeft een woonplaats in België.

Aan de beklaagde worden 52 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende. Hij werkte als chauffeur.

De beklaagde werd reeds meermaals veroordeeld door de politierechtbank en door een buitenlandse jurisdictie wegens onrechtmatige tewerkstelling.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 ijd 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter en een effectieve geldboete van 312.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 52 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 312.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Het verlenen van de gunst van het (gewoon) uitstel voor de gevangenisstraf en de geldboete zou voor de beklaagde een volstrekt onvoldoende signaal zijn om hem de ernst en het ontoelaatbare van zijn crimineel handelen te doen beseffen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.15 E.A. (de achttiende)

De beklaagde E.A. (de achttiende) heeft verschillende aliasen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 403 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Onder meer ving hij samen met de beklaagde M.A. (de twintigste) en I.S.A. (de negentiende) vluchtelingen op in het treinstation. Hij werkte ook als smokkelaar op de parking om illegalen op vrachtwagens te steken. Hij zegde aan de beklaagde E.S.H.M. (de derde) o.m.: "*Breng de mensen want we willen werken*" en ook dat hij zich diende te haasten omdat er een mooie koelwagen was en dat hij zich zorgen maakte dat deze misschien ging vertrekken. Hij voerde ook gesprekken met bepaalde medebeklaagden over de vluchtelingen en of ze al waren aangekomen.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 2.418.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 403 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.418.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moei

overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.16 I.S.A. (de negentiende)

De beklaagde I.S.A. (de negentiende) heeft verschillende aliassen.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 235 smokkelfeiten toegerekend.

HillimT* ^ m°tieVen V3n de 6erSte rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Onder meer ving hij samen met de beklaagde E.A.(de achttiende) en de beklaagde M.A. (de twintigste) vluchtelingen op in het treinstation. Hij werkte ook als smokkelaar op de parking om vluchtelingen op vrachtwagens te steken.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 1.410.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 235 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 1.410.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijfjaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.17 M.A. (de twintigste)

De beklaagde M.A. (de twintigste) heeft verschillende aliases.

De beklaagde heeft een blanco strafregister.

Aan de beklaagde worden 198 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende.

Onder meer ving hij samen met de beklaagde E.A. (de achttiende) en de beklaagde I.S.A. (de negentiende) vluchtelingen op in het treinstation. Hij werkte ook als smokkelaar op de parking om vluchtelingen op vrachtwagens te steken. Uit de verklaring van de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) blijkt dat hij ook "klanten" (te smokkelen personen) heeft gehad van de beklaagde M.A. (de twintigste) die geld bij hem in bewaring had gelegd.

Uit de verklaring van de beklaagde E.A. (de achttiende) blijkt dat de beklaagde M.A. (de twintigste) smokkelde op de parking en dat zij regelmatig met elkaar telefoneerden.

Uit de verklaring van I.S.A. (de negentiende) blijkt ook dat de beklaagde M.A. (de twintigste) de man was die instructies gaf, chauffeurs regelde en nauw in contact stond met E.M.S. (de vijftiende), dat hijzelf samen met beklaagde M.A. (de twintigste) op de parking de mensen smokkelde samen met de beklaagde E.A. (de achttiende) en H.A. (de oorspronkelijke eenentwintigste beklaagde - thans niet inzake).

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar (in plaats van 7 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 1.188.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000.00 EUR x 198 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 1.188.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Aangezien de gevangenisstraf, opgelegd aan deze beklaagde, de vijf jaar te boven gaat is er hoe dan ook geen grond om (gewoon) uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen (artikel van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie).

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

4.18 L.O. (de vierentwintigste)

De beklaagde L.O. (de vierentwintigste) heeft verschillende aliassen. Hij heeft een woonplaats in België.

De beklaagde heeft een ongunstig strafregister. Uit dat strafregister blijkt dat hij reeds meermaals werd veroordeeld door de politierechtbank en door de correctionele rechtbank, namelijk:

- bij vonnis van 23 juni 2008 van de correctionele rechtbank te Charleroi werd hij veroordeeld wegens bezit van verdovende middelen en onwettig binnenkomen en verblijven in het Rijk tot o.m. een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel gedurende 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis en een geldboete van 1.000,00 EUR ($\times 5,5 = 5.500,00$ EUR) met uitstel gedurende 3 jaar;
- bij vonnis van 28 februari 2012 van de correctionele rechtbank Dinant werd hij veroordeeld wegens bezit van verdovende middelen tot o.m. een werkstraf van 100 uren (werkstrafvervangende gevangenisstraf 6 maanden);
- bij vonnis van 31 maart 2017 van de Franstalige correctionele rechtbank Brussel werd hij veroordeeld wegens inbreuken op de drugwetgeving tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel gedurende 5 jaar en een geldboete van 1.000,00 EUR ($\times 6 = 6.000,00$ EUR) met probatie-uitstel voor de helft van de geldboete gedurende een termijn van 3 jaar.

Deze laatste veroordeling dateert evenwel van na onderhavige feiten.

Op grond van de voorliggende stukken kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) zich in staat van wettelijke herhaling bevindt (een afschrift van het vonnis van 23 juni 2008 van de correctionele rechtbank te Charleroi met een attest van niet verhaal ligt niet voor / het vonnis van 31 maart 2017 van de Franstalige correctionele rechtbank Brussel dateert van na onderhavige feiten).

Aan de beklaagde worden 38 smokkelfeiten toegerekend.

Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de rol van deze beklaagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De beklaagde had een uitvoerende positie binnen de bende. Hij werkte als chauffeur.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De aard en bijzondere ernst van de bewezen feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de rol van de beklaagde, de persoonlijkheid van de beklaagde en de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel, brengen mee dat het hof van oordeel is, dat ter bestraffing van de bewezen feiten samen, het opleggen van een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar (in plaats van 4 jaar zoals opgelegd door de eerste rechter) en een effectieve geldboete van 228.000,00 EUR zoals opgelegd door de eerste rechter (de geldboete wordt als volgt bepaald: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 38 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 228.000,00 EUR) nog steeds absoluut noodzakelijk is om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Het verlenen van de gunst van het probatie-uitstel zou voor de beklaagde een volstrekt onvoldoende signaal zijn om hem de ernst en het ontoelaatbare van zijn crimineel handelen te doen beseffen.

De aan de beklaagde door de eerste rechter opgelegde geldboete zal hem er hopelijk bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijk misdrijven niet lonend mag zijn. De geldboete moet overeenkomstig artikel 77quater, lid 2 van de Vreemdelingenwet zoveel keer worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Gelet op hetgeen voorafgaat treedt het hof de eerste rechter ook bij waar de geldboete effectief werd opgelegd.

De geldboete wordt vermeerderd met 50 opdecimen aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf dient de beklaagde aan te zetten om de geldboete te betalen.

5.

Het hof treedt de eerste rechter bij waar deze in toepassing van artikel 77 sexies (lid 1) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (thans ook met toevoeging van artikel 77 quater) de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende) E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende), M.A. (de twintigste) en L.O. (de vierentwintigste) gedurende vijfjaar ontzette van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. bepaalde rechten, met dien verstande dat waar in het bestreden vonnis staat artikel "31 Sw." dit dient te worden gelezen als artikel 31, eerste lid Sw.

Deze ontzetting van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Sw. bepaalde rechten voor de hierna bepaalde termijn, is nodig om de samenleving voldoende bijkomend te beschermen.

Waar in de zaak onder referte I deze ontzetting van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Sw. bepaalde rechten met betrekking tot de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende), M.A. (de twintigste) gebeurde in het motiverende gedeelte van het vonnis, maar niet werd herhaald in het beschikkende gedeelte wordt dit thans rechtgezet.

6. De bijzondere verbeurdverklaring

6.1

Artikel 42,3 Sw. voorziet de mogelijkheid van een verbeurdverklaring van alle vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen. Artikel 43bis lid 1 Sw. stelt dat bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42,3° door de rechter in elk geval kan worden uitgesproken, maar slechts voor zover zij door de procureur des Konings schriftelijk wordt gevorderd.

De verbeurdverklaring van vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen (art. 42,3° Sw.) is een straf die wordt uitgesproken tegen de beklaagde.

Voorts bepaalt art. 43bis Sw. dat indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, de rechter de geldwaarde ervan raamt en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag Artikel 43bis laatste lid Sw. bepaalt dat de rechter zo nodig het bedrag van de in artikel 42,3° bedoelde vermogensvoordelen of van de in het tweede lid bedoelde geldwaarde vermindert om de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen.

Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk overeenkomstig artikel 42,3° en 43 bis Sw. Lastens al de oorspronkelijke beklaagden de bijzondere verbeurdverklaring van 594.000,00 EUR (vermenigvuldiging van 495 geïdentificeerde slachtoffers met een minimumprijs van 1.200,00 EUR).

De eerste rechter bepaalde in de zaak onder referte I de vermogensvoordelen voor de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) op 14.708,08 EUR, voor de beklaagde E.S.H.M. (de derde) op 15.353,17 EUR, voor de beklaagde S.M.A. (de vierde) op 2.709,38 EUR, voor de beklaagde A.A. (de vijfde) op 33.157,69 EUR, voor de beklaagde S.M. (de zesde) op 20.642,92 EUR, voor de beklaagde A.A.M. (de zevende) op 32.727,63 EUR, voor de beklaagde A.M.M. (de achtste) op 39.565,60 EUR, voor de beklaagde E.S.A. (de negende) op 25.803,65 EUR, voor de beklaagde A.H. (de tiende) op 21.503,04 EUR, voor de beklaagde B.O. (de dertiende) op 1.720,24 EUR, voor de beklaagde N.N. (de veertiende) op 12.901,82 EUR, voor de beklaagde E.M.S. (de vijftiende) op 297.000,00 EUR, voor de beklaagde B.S. (de zestiende) op 2.236,32 EUR, voor de beklaagde E.A. (de achttiende) op 17.331,45 EUR, voor de beklaagde I.S.A. (de negentiende) op 10.106,43 EUR en voor de beklaagde M.A. (de twintigste) op 8.515,20 EUR. De eerste rechter bepaalde in de zaak onder referte II de vermogensvoordelen voor de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) op 1.634,24 EUR. Het hof treedt de eerste rechter bij in zijn beslissingen terzake en neemt de motieven terzake van de eerste rechter bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

De vermogensvoordelen kunnen niet meer in het vermogen van deze respectieve beklaagden worden aangetroffen zodat het hof de geldwaarde ervan raamt en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag dat wordt verbeurd verklaard.

De begrotingen van de eerste rechter zijn passende begrotingen.

Deze verbeurdverklaringen zijn gelet op de aard en de ernst van de feiten voor deze beklaagden geen onredelijke zware straf zodat er geen reden is om dat bedrag te verminderen in toepassing van artikel 43bis, zevende lid Sw.

Gelet op de ernst van de feiten zou het maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat deze beklaagden het voordeel zouden behouden van de feiten die zij hebben gepleegd.

De verbeurdverklaring draagt ertoe bij de verstoorde maatschappelijke orde te herstellen door het financiële voordeel dat de gepleegde misdrijven hebben opgeleverd ongedaan te maken.

Aan de wettelijke voorwaarden van de verbeurdverklaring lastens de respectieve beklaagden is voldaan

6.2

De eerste rechter verklaarde de auto (...) met nummerplaat (...) van de beklaagde B.O. (de dertiende) en de auto (...) met nummerplaat (...) van de beklaagde B.S. (de zestiende), die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van de lastens de genoemde beklaagden respectieve bewezen feiten en die aan de respectieve beklaagden werden teruggegeven met vervreemdingsverbod, terecht verbeurd overeenkomstig artikel 77sexies Vreemdelingenwet en 42,1° Sw. Deze straffen doen geenszins dermate afbreuk aan de financiële toestand van de beklaagde B.O. (de dertiende) en de beklaagde B.S. (de zestiende) in acht genomen de aard en ernst van de door hen gepleegde feiten, hun persoonlijkheden hun financiële situatie, zodat deze verbeurdverklaring geen schending van het eigendomsrecht inhoudt en evenmin tot gevolg heeft dat zij aan een onredelijk zware straf worden onderworpen.

7.

De eerste rechter oordeelde in de zaak onder referte I ten aanzien van de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) correct over de overtuigingsstukken, behalve wat betreft de overtuigingsstukken neergelegd onder OS 1157-2017, 1158-2017 nr. 6, OS 1159-2017 nr. 1 tot en met 6, OS 1857-2017 zak 4 nr. 11 tot en met 16, OS 1858-2017 zak 1 nr. 1 tot en met 44, OS 1860-2017, OS 1861 nr. 1 tot en met 7, 9.13 en 14, OS 1862-2017 nr. 1 en 2, OS 1865-2017 nr. 3 en 4 en OS 1870-2017 zak 2 nr. 24 tot en met 28, zak 3 nr. 29 tot en met 39, zak 4 nr. 40 tot en met 47, zak 6 nr. 58 tot en met 90, zak 7 nr. 91 tot en met 110 en zak 8 nr. 111 tot en met 161 die thans ter beschikking worden gesteld van het openbaar ministerie om te handelen als naar recht.

Wat betreft het overtuigingsstuk OS 1212/2017 (auto (...)) In beslag genomen ten laste van de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerste) wordt vastgesteld dat die auto gediend heeft of bestemd was tot het plegen van de lastens deze beklaagde bewezen feiten en aldus terecht werd verbeurd overeenkomstig artikel 77sexies Vreemdelingenwet en 42,1° Sw.

Deze straf doet geenszins dermate afbreuk aan de financiële toestand van de beklaagde in acht genomen de aard en ernst van de door hem gepleegde feiten, zijn persoonlijkheid en zijn financiële situatie, zodat deze verbeurdverklaring geen schending van het eigendomsrecht inhoudt en evenmin tot gevolg heeft dat hij aan een onredelijk zware straf wordt onderworpen.

De eerste rechter oordeelde in de zaak onder referte II ten aanzien van de beklaagden L.O. (de vierentwintigste) correct over de overtuigingsstukken.

De overtuigingstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde onder OS 1268/2017, 1269/2017 en 3226/2017 dienen te worden teruggegeven aan de beklaagde B.N. (de elfde) (zaak onder referte I)

8.

Alle wegens eenzelfde misdrijf veroordeelde personen zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, wanneer zij door eenzelfde vonnis of arrest zijn veroordeeld (artikel 50 lid 1 en 2 Sw.).

De kosten van de procedure in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie werden door de eerste rechter in de zaak onder referte I en naast de kosten van de verzetprocedure in de zaak onder referte II correct in hun geheel begroot op 55.250,52 EUR.

De beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde) A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende), M.A. (de twintigste) in de zaak onder referte I en de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) in de zaak onder referte II worden niet veroordeeld wegens allemaal dezelfde feiten.

De genoemde beklaagden worden thans veroordeeld tot elk 1/25ste van die kosten in hun geheel begroot op 55.250,52 EUR.

Het hof laat 1/25ste van de kosten van de procedure in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en in hun geheel begroot op 55.250,52 EUR ten laste van de Belgische Staat.

In de zaak onder referte II werd de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) door de eerste rechter terecht veroordeeld tot de kosten van de verzetprocedure in eerste aanleg in hun geheel begroot op 463,16 EUR.

De beklaagde E.M.S. (de vijftiende) in de zaak onder referte I wordt thans ook veroordeeld tot het betalen van zijn eigen kosten van deze beroepsprocedure in de zaak onder referte I gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna begroot in het beschikkende gedeelte van dit arrest.

De beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), K.M.A. (de tweede), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde) A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste), in de zaak onder referte I worden thans ook veroordeeld tot het betalen van elk 1/18de van de overige nu kosten van de beroepsprocedure in de zaak onder referte I gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, zoals hierna begroot in het beschikkende gedeelte van dit arrest (artt. 162 en 194 Sw.)

Het hof laat 1/18de van de overige kosten aan de beroepsprocedure in de zaak onder referte I gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, zoals hierna begroot in het beschikkende gedeelte van dit arrest ten laste van de Belgische Staat.

De beklaagde L.O. (de vierentwintigste) in de zaak onder thans ook veroordeeld tot het betalen van de kosten van deze beroepsprocedure in de zaak onder referte II gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, zoals hierna begroot in het beschikkende gedeelte van dit arrest (artt. 162 en 194 Sv.).

Het hof stelt vast dat deze kosten ondeelbaar zijn veroorzaakt door de respectieve lastens de respectieve beklaagden bewezen feiten.

9.

De eerste rechters beslisten in de zaak onder referte I ten aanzien van de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) en in de zaak onder referte II ten aanzien van de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) correct over de bijdrage aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Gelet op de vrijspraak van de beklaagde B.N. (de elfde) kan hij niet worden veroordeeld tot het betalen van de bijdrage aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Aangezien ten aanzien van de beklaagde N.N. (de veertiende) thans toepassing wordt gemaakt van artikel 65, lid 2Sw (zie hoger) kan de beklaagde N.N. (de veertiende) niet opnieuw een bijdragen aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders worden opgelegd.

10.

10.1

De eerste rechter heeft in de zaak onder referte I de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde),), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) terecht elk veroordeeld tot het betalen van de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure die thans echter, na indexatie (zie omzendbrief 131/5 van 25 september verschenen in het Belgisch Staatsblad van 4 oktober 2018), 53,58 EUR (in plaats van 51,20 EUR) bedraagt. Die vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf, zodat het bedrag ervan moet worden bepaald op het ogenblik van de uitspraak.

Gelet op de vrijspraak van de beklaagde B.N. (de elfde) kan hij niet worden veroordeeld tot het betalen van de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure.

De omstandigheid dat ten aanzien van de beklaagde N.N. (de veertiende) thans toepassing wordt gemaakt van artikel 65, lid 2 Sw. (zie hoger) verhindert niet dat hij wordt veroordeeld tot het betalen van de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure.

10.2

De beklaagde L.O. (de vierentwintigste) is in de zaak onder referte II tevens gehouden tot het betalen van de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure die thans, na indexatie (zie art. 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door art. 1 van het koninklijk besluit van 13 november 2012, B.S. 29 november 2012 en de omzendbrief 131/5 van 25 september 2018 verschenen in het Belgisch Staatsblad van 4 oktober 2018) in beginsel 53,58 EUR bedraagt.

De relatieve uitwerking van het verzet van de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) in eerste aanleg brengt evenwel mee dat de vergoeding beperkt dient te blijven tot het bedrag van 51,20 EUR, zoals correct bepaald in het verstek- en verzetvonnis.

11.

Overeenkomstig artikel 4 § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds.

De eerste rechter veroordeelde in de zaak onder referte I de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende) en M.A. (de twintigste) terecht elk tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20,00 EUR.

Wat betreft de beklaagde M.A. (de twintigste), laat het hof opmerken dat de advocaat van de beklaagde aanvankelijk verklaarde dat hij pro deo optrad, doch nadien stelde dat de beklaagde geen kosteloze bijstand geniet (zie zittingsblad).

De beklaagden E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), E.A. (de achttiende) en I.S.A. (de negentiende) in de zaak onder referte I en de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) in de zaak onder referte II verklaarden ter zitting van het hof dat zij genieten van juridische tweedelijnsbijstand zodat er geen grond is om hen te veroordelen tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20,00 EUR.

Gelet op de vrijspraak van de beklaagde B.N. (de elfde) is er thans ook geen reden om deze beklaagde te veroordelen tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

12.

De eerste rechter veroordeelde al de oorspronkelijke beklaagden hoofdelijk tot het betalen aan de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migrantenstromen, de bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel van een schadevergoeding van 5.000,00 EUR te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 10 augustus 2016 tot 3 november 2017 (datum vonnis) en met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet

op de hoofdsom en de vergoedende intresten vanaf 3 november 2017 tot de dag van volledige betaling en de kosten daarin te begrijpen een rechtsplegingsvergoeding van 780,00 EUR.

Weze hier aangestipt dat het hof op burgerlijk gebied enkel te oordelen heeft over de vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.N. (de elfde), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) in de zaak onder referte I.

De burgerlijke partij vraagt om het bestreden vonnis te bevestigen, behalve wat betreft de door de eerste rechter toegekende rechtsplegingsvergoeding en vraagt wat dit laatste betreft om de rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg te bepalen op 1.08,00 EUR (in plaats van 780,00 EUR) hetgeen een ontvankelijk incidenteel beroep is voor zover het werd ingesteld tegen de hier voor genoemde beklaagden en onontvankelijk is voor zover ingesteld tegen de beklaagden K.M.A. (de tweede), A.A. (de vijfde), A.M.M. (de achtste), B.O. (de dertiende), en L.O. (de vierentwintigste). Zij vraagt ook om de verbeurdverklaarde geldsommen aan haar toe te wijzen.

Gelet op de vrijspraak van de beklaagde B.N. (de elfde) voor de tenlastelegging is de vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van deze beklaagde ontvankelijk doch ongegrond.

De respectieve bewezen feiten lastens de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) staan in oorzakelijk verband met de schade die door de burgerlijke partij werd geleden.

Deze respectieve bewezen feiten hebben schade toegebracht aan de doelstellingen die de burgerlijke partij nastreeft waaronder de bestrijding van mensensmokkel.

Er kan worden aangenomen dat de burgerlijke partij materiële en morele schade heeft geleden.

De hiervoor genoemde beklaagden zijn aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade, die is ontstaan door de gemeenschappelijke fouten van de beklaagden, hoofdelijk te vergoeden. Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van het hof komt een schadevergoeding van 5.000,00 EUR (materieel en moreel vermengd) billijk en rechtmatig voor zodat dit bedrag ook door het hof wordt toegekend.

De eerste rechter oordeelde wat die beklaagden betreft correct op burgerlijk gebied en wordt aldus ook bijgetreden in zijn motieven.

Ook de beslissing van de eerste rechter over de intresten wordt bijgetreden.

Er is geen grond om de ten aanzien van deze beklaagden verbeurdverklaarde geldsommen aan de burgerlijke partij toe te wijzen nu aan de voorwaarden van artikel 43bis, derde lid Sw. niet is voldaan.

Gelet op de veroordeling van de hier genoemde beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) tot het betalen van een schadevergoeding aan de burgerlijke partij, worden zij hoofdelijk veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding

(forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij) als bedoeld in artikel 1022 Ger. W. (art. 162 bis en 194 Sv.)

Een rechtsplegingsvergoeding wordt toegekend per aanleg

De begroting van de rechtsplegingsvergoeding heeft het bedrag van de vordering meer de (vergoedende) intrest als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 216 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek

Voor de procedure in eerste aanleg wordt aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van 1.080,00 EUR (in plaats van 780,00 EUR) toegekend.

Voor onderhavige beroepsprocedure wordt de rechtsplegingsvergoeding voor de burgerlijke partij ook bepaald op 1.080,00 EUR.

13

De overige burgerlijke belangen werden door de eerste rechter in de zaak onder referte I terecht ambtshalve aangehouden in toepassing van artikel 4 V.T. Sv..

OP DEZE GRONDEN, het hof,

rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op de hierboven aangehaalde wetsbepalingen en deze door de eerste rechter aangehaald en de artikelen

- 24 van de Wet van 15 juni 1935,
- 2, 3, 25, 31, eerste lid, 38, 40, 41, 42, 1° en 3°, 43, 1°, 43b/s, 44, 45, 50, 65, eerste en tweede lid, 66, 79,80 en 100ter van het Strafwetboek,
- 1, 77 bis, 77 quater, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 4°, 6" en 7°, en tweede lid, 77 sexies, eerste en tweede lid en 80 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
- 162, 162bis, 190, 195, 203, 204, 206, 210, 211 en 212 van het Wetboek van strafvordering,

al deze wetsbepalingen door de voorzitter ter zitting van heden aangeduid;

Stelt vast dat de zaken 2017/NT/1225 (de zaak onder referte I) en 2018/NT/453 (de zaak onder referte II) op de zitting van 17 september 2018 werden samengevoegd;

Verklaart het hoger beroep van de beklaagde K.M.A. (zaak onder referte 1) vervallen;

Decreteert de afstand van het hoger beroep van de beklaagde K.M.A. (zaak onder referte I);

Verleent akte van de afstand van de beklaagde H.A. van zijn grieven op strafgebied wat betreft de schuldigverklaring en de voorschriften betreffende de rechtspleging (zaak onder referte I);

Verleent akte van de afstand van de beklaagde L.O. van zijn grief met betrekking tot de procedure (zaak onder referte II);

Verleent akte van de afstand van de beklaagde L.O. van zijn grief met betrekking tot de procedure (zaak onder referte II);

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel voor zover ingesteld tegen de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), S.M. (de zesde), A.A.M.(de zevende), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.N. (de elfde), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A.(de achttiende), I.S.A. (de negentiende), en M.A. (de twintigste), in de zaak onder referte I ontvankelijk en voor zover ingesteld tegen de beklaagden K.M.A. (de tweede), A.A. (de vijfde), A.M.M. (de achtste), B.O. (de dertiende), in de zaak onder referte I en de beklaagde L.O. (de vierentwintigste), in de zaak onder referte II onontvankelijk.

Verklaart de overige hoger beroepen in de zaak onder referte I en II ontvankelijk en beslissend binnen de perken van al de ontvankelijke beroepen en de nog resterende grieven;

Verbeterd de tenlastelegging met betrekking tot de verzwarende omstandigheid onder 2. in de zaak onder referte I en II in die zin namelijk dat waar staat: "..., zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek, of onvolwaardigheid,..." dit dient te zijn: "..., zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, ...";

Verstaat dat waar in de bestreden vonnissen in de zaak onder referte I (blz. 57) en in de zaak onder referte II (blz. 19) met betrekking tot de verzwarende omstandigheden o m staat:"het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zicht te laten misbruiken", dit telkens dient te worden gelezen als hiervoor gezegd;

Op strafrechtelijk gebied

In de zaak onder referte I:

Doet het bestreden vonnis ten aanzien van de beklaagde B.N. (de elfde) binnen de perken van de hoger beroepen en de grieven teniet en dienaangaande opnieuw wijzende:

Verklaart de tenlastelegging lastens de beklaagde B.N. (de elfde) niet bewezen en spreekt de beklaagde B.N. (de elfde) dienaangaande vrij zonder kosten;

Beveelt de teruggave aan de beklaagde B.N. (de elfde) van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde onder OS 1268/2017,1269/2017 en 3226/2017;

Laat 1/25ste van de kosten van de procedure in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en die in hun geheel worden begroot op 55.250,52 EUR, ten laste van de Belgische Staat;

Bevestigt voor het overige het bestreden vonnis, binnen de perken van de ontvankelijke hoger beroepen en de grieven, op grond van de hogere motieven en hiermee niet tegenstrijdige motieven van de eerste rechter, met dien verstande, namelijk:

Met betrekking tot de beklaagde M.M.A.M.N. (de eerst):

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 7 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 2.052.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 342 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.052.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde E.S.H.M. (de derde):

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar,

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 2.147.000,00 EUR EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 357 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.142.000,00 EUR.

Met betrekking tot de beklaagde S.M.A. (de vierde):

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf verminderd tot 3 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 378.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1 000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 63 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 378.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde A.A. (de vijfde)

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 4.626.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000.00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 771 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 4.626.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde S.M. (de zesde)

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 2.880.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 480 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.880.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde A.A.M. (de zevende):

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 4.566.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 761 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 4.566.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde A.M.M. (de achtste)

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 8 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 5.520.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 920 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 5.520.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde E.S.A. (de negende)

Dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

Dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 3.600.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 600 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 3.600.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde A.H. (de tiende)

Dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

Dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 3.000.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 500 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 3.000.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde B.O. (de dertiende)

Dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 4 jaar;

Dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 240.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR x 40 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 240.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde N.N. (de veertiende)

dat wordt vastgesteld dat de bewezen feiten onder eenzelfde eenheid van opzet werden gepleegd als de feiten waarvoor de beklaagde werd veroordeeld bij in kracht van gewijsde getreden arrest van 13 februari 2018 van het hof van beroep te Brussel (15de kamer), doch dat de bij voornoemd arrest van 13 februari 2018 opgelegde straf, met name een gevangenisstraf van 7 jaar en een geldboete van 408 keer 1.000,00 EUR, te verhogen met de wettelijke opdecimen tot 408 keer 6.000,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, **een onvoldoende bestraffing** oplevert voor al de feiten samen en dat de beklaagde voor al de feiten samen bijkomend wordt veroordeeld tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van 2 jaar en een effectieve geldboete van 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 300 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 1.800.000,00 EUR, die bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn (overeenkomstig artikel 40 Sw.) zal mogen vervangen worden door de reeds bij arrest van 13 februari 2018 van het hof van beroep te Brussel (15de kamer) voorziene gevangenisstraf van 3 maanden;

dat waar de beklaagde gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. bepaalde rechten deze ontzetting van de uitoefening van die rechten thans wordt opgeheven;

dat de aan de beklaagde opgelegde verplichting tot het betalen van de bijdrage aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders thans wordt opgeheven;

Met betrekking tot de beklaagde E.M.S. (de vijftiende):

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 8 jaar;

dat de aar, de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 11.964.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000.00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 1.994 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 11.964.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde B.S. (de zestiende):

dat de, naast de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf van 3 jaar, aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 312.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000.00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 52 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 312.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde E.A. (de achttiende):

dat de aar de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf word verminderd tot 6 jaar;

dat de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 2.418.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000.00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 403 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 2.418.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde I.S.A. (de negentiende):

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 1.410.000.00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 235 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 1.410.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagde M.A. (de twintigste):

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve hoofdgevangenisstraf wordt verminderd tot 6 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 1.188.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 198 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 1.188.000,00 EUR;

Met betrekking tot de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste):

dat waar zij elk gedurende vijfjaar worden ontzet van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. bepaalde rechten, dit dient te worden gelezen en begrepen als de in artikel 31, eerste lid Sw. bepaalde rechten, met name het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt ven voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een

vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen-

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren of té dienen in de Krijgsmacht;

dat zij worden veroordeeld tot het betalen van thans elk 1/25ste van de kosten van de procedure in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in hun geheel begroot op 55.250,52 EUR.

dat zij worden veroordeeld tot het betalen van elk een bedrag van thans 53,58 EUR als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

Met betrekking tot de beklaagden E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), E.A. (de achttiende) en I.S.A. (de negentiende):

dat de veroordeling tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van elk 20,00 EUR thans wordt opgeheven;

Met betrekking tot de overtuigingsstukken:

dat de overtuigingsstukken neergelegd onder OS 1157-2017, 1158-2017 nr. 6, OS 1159-2017 nr. 1 tot en met 6, OS 1857-2017 zak 4 nr. 11 tot en met 16, OS 1858-2017 zak 1 nr. 1 tot en met 44, OS 1860-2017, OS 1861 nr. 1 tot en met 7, 9, 13 en 14, OS 1862-2017 nr. 1 en 2, OS 1865-2017 nr. 3 en 4 en OS 1870-2017 zak 2 nr. 24 tot en met 28, zak 3 nr. 29 tot en met 39, zak 4 nr. 40 tot en met 47, zak 6 nr. 58 tot en met 90, zak 7 nr. 91 tot en met 110 en zak 8 nr. 111 tot en met 161 thans worden ter beschikking gesteld van het openbaar ministerie om te handelen als naar recht;

In de zaak onder referte II (met betrekking tot de beklaagde L.O. (de vierentwintigste))

Bevestigt het bestreden vonnis, binnen de perken van de hoger beroepen en de grieven, op grond van de hogere motieven en hiermee niet tegenstrijdige motieven van de eerste rechter, met dien verstande en deze wijzigingen, namelijk:

dat niet kan worden vastgesteld dat de beklaagde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve gevangenisstraf wordt verminderd tot 3 jaar;

dat de aan de beklaagde opgelegde effectieve geldboete van 228.000,00 EUR wordt bepaald als volgt: 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 6.000,00 EUR X 38 (zoveel keer als er slachtoffers zijn) = 228.000,00 EUR;

dat waar de beklaagde L.O. (de vierentwintigste) gedurende vijf jaar wordt ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid Sw. bepaalde rechten, met nam het recht om:

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2° verkozen te worden;

3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;

4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden- in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;

5° geroepen' te worden tot het ambt van voogd, toezien voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

dat beklagde L.O. (de vierentwintigste) thans wordt veroordeeld tot het betalen van, 1/25ste van de kosten van de verstekprocedure in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in hun geheel begroot op 55.250,52 EUR;

Veroordeelt de beklagde E.M.S. (de vijftiende) in de zaak onder referte I tot het betalen van de eigen kosten van de beroepsprocedure (procedure verzoek tot voorlopige invrijheidstelling), gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 15,00 EUR + 10 % (1,50 EUR) = 16,50 EUR;

Veroordeelt de beklagden M.M.A.M.N. (de eerste), K.M.A. (de tweede), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), A.A. (de vijfde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), A.M.M. (de achtste), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), B.O. (de dertiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) in de zaak onder referte I tot het betalen van elk 1/18de van de overige kosten van de beroepsprocedure gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en in hun geheel begroot op 1.785,56 EUR;

Laat 1/18de van de overige kosten van de beroepsprocedure in de zaak onder referte I gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie die in hun geheel worden begroot op 1.785,56 EUR ten laste van de Belgische Staat;

Veroordeelt de beklagde L.O. (de vierentwintigste) tot het betalen van de kosten van de beroepsprocedure in de zaak onder referte II gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in hun geheel begroot op 140,80 EUR;

Op burgerlijk gebied

Doet het bestreden vonnis in de zaak onder referte I met betrekking tot de beklagde B.N. (de elfde) teniet en dienaangaande opnieuw wijzende:

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migrantenstromen, de bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel ten aanzien van de beklagde B.N. (de elfde) ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt voor het overige het bestreden vonnis in de zaak onder referte I in de mate dat het aangevochten wordt, met enkel deze wijziging namelijk dat de beklagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende),

I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) thans hoofdelijk worden veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 1.080,00 EUR.

Veroordeelt de beklaagden M.M.A.M.N. (de eerste), E.S.H.M. (de derde), S.M.A. (de vierde), S.M. (de zesde), A.A.M. (de zevende), E.S.A. (de negende), A.H. (de tiende), N.N. (de veertiende), E.M.S. (de vijftiende), B.S. (de zestiende), E.A. (de achttiende), I.S.A. (de negentiende) en M.A. (de twintigste) hoofdelijk tot het betalen aan de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migrantenstromen, de bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel van de kosten op burgerlijk gebied van onderhavige beroepsprocedure daarin te begrijpen een rechtsplegingsvergoeding van 1.080,00 EUR.

Als inlichting over de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf en de mogelijke modaliteiten ervan wijst het hof, de veroordeelden, op de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en op de Wet van 17 mei 2006 houdende oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken, beide gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 juni 2006, en de in uitvoering van deze wetten uitgevaardigde besluiten.

Als inlichting over de mogelijkheden om in het kader van de strafuitvoering te worden gehoord over de voorwaarden die in het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd verwijst het hof de burgerlijke partij naar dezelfde wetten en besluiten.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **17 december 2018**